77STE JAARGANG No. 10407 DINSDAG 26 APRIL 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. : 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Addertjes onder het gras inclusief

Chroesjtsjef wel content over de huidige toestand

Conferentie „Hurricane"

De leden van de werkgroep van het Eastern Caribbean Hurricane Committee, die zich gistermorgen nog met ernstige gezichten zagen toegesproken (boven) door de heer K. Mac Aleavey, van de International Civil Aviation Organisation, vermeiden zich in de loop van de avond op de Fortmuren van het hotel. Daar ook trof onze fotograaf de heer R. L. Higgs, lid van de werkgroep en Cdr. R. Anderson, die als adviseur de conferentie bijwoont. Opnieuw present was (onder) de heer Mac Aleavey, wiens geestige speech van 's morgens de dag glansrijk had overleefd. Vanmorgen zijn de heren in het hotel verder gegaan met zich te beraden op een hoogst ernstig onderwerp: de hurricane, en zich te verdiepen in alle middelen, die er toe kunnen bijdragen dat de dreiging die deze vliegende monsters op de mensheid uitoefenen, zoveel mogelijk wordt gereduceerd.

Boycot van schepen der V.S.

Radio Cairo heeft bekendgemaakt, dat de Egyptische havenarbeiders besloten hebben, ingaande de nacht van 29 april, de schepen van de Verenigde Staten te boycotten. Deze boycotactie zal worden gevoerd in de havens van Alexandrie, Port Said en Suez.

Deze boycot kan ernstige repercussies hebben voor de wereldoliesituatie, aangezien een belangrijk deel van de tankertransporten uitvalt.

Premier Chroesjtsjef heeft gisteren in een rede te Bakoe verklaard de huidige internationale toestand goed te achten.

De voornaamste punten, die hij in zijn toespraak aanroerde, waren de topconferentie en de ontwapening.

Over de topconferentie zei Crosjtsjef, dat Rusland aan dat overleg zal deelnemen met het oprechte verlangen om tot wederzijds begrip te geraken en de hangende moeilijkheden door onderhandeling en niet door oorlog op te lossen. De meest urgente zaken zijn het vraagstuk van de ontwapening, het sluiten van een vredesverdrag met Duitsland, de "normalisering" van de toestand in west-Berlijn de betrekkingen tus-

sen oost en west en het vraagstuk van het stopzetten van atoom- en kernwapenproeven.

Wanneer de westelijk mogenheden niet samen met Rusland een gemeenschappelijke oplossing willen bereiken over de kwestie van een vredesverdrag met Duitsland zal Rusland zijn eigen weg gaan en een vredesverdrag met de duitse "De westelijke mogeheden zullen, wanneer een afzonderlijke vrede wordt gesloten, hun toegangsrechten naar Berlijn in de lucht, over land en te water verbeuren," aldus Chroesjtsjef.

Sprekend over de ontwapening zei de Russische premier: Het stopzetten der kernproeven is een probleem, dat rijp is voor oplossing. De gemeenschappelijke verklaring van Eisenhower en MacMillan over ondergrondse ontploffingen werkt een oplossing van de meningsverschillen op korte termijn en het sluiten van een algemene overeenkomst in de hand.

Over de conferentie te Geneve zei Chroesjtsjef, dat de westelijke deelnemers trachten een waarachtige ontwapening uit de weg te gaan en deze kwestie slechts uit een oogpunt van het vraagstuk der controle willen bespreken. Wij zijn v ó ó r een strenge controle zonder voorafgaande ontwapening. De Sovjet-Unie zal dit standpunt nimmer prijsgeven, aldus Chroesjtsjef.

Het zal je gebeuren...

Zes weken geleden werd op een spoorweg in de omgeving van Bristol het stoffelijk overschot aangetroffen van de zestigjarige Thomas Williams. Dit althans was de vaste overtuiging van de veldwachter van een naburig dorp, waar deze zwerver thuis hoorde.

Het stoffelijk overschot werd op kosten van de gemeenschap ter aarde besteld en een ieder dacht dat dit het laatste was, wat ooit van Thomas Williams zou worden vernomen.

Kortgeleden zat de veldwachter voor zijn bureau, aan het einde van zijn dagtaak, waarop hij met voldoening kon terugzien, want alles was gegaan, zoals wet en orde het voorschrijven. Een bescheiden tik op de deur; de veldwachter: binnen.... en dit was bijna zijn laatste woord geweest. Verstijfd van schrik zag hij Thomas Williams binnen komen.

Williams was aan de zwier geweest en weer teruggekomen. De brave politieman overleefde de schrik en is nu naarstig aan het speuren naar de identiteit van de overledene, die zo sterk op de levende Williams geleek, dat hij onder zijn naam het tijdelijke met het eeuwige verwisselde.

Tweede mei normale werkdag

De Regeringsvoorlichtingsdienst is de afgelopen dagen van verschillende zijden benaderd met de vraag of, aangezien de 1e mei van het jaar op een zondag valt, de daarop volgende dag — dus maandag 2 mei — als een officiële vrije dag zal dienen te worden beschouwd.

Krachtens de Landsverordening van de 16e mei 1958 (P.B. 1958 nr 65), waarbij o.m. de Vakantieregeling 1949 werd gewijzigd teneinde de 1e mei als officiële vrije dag uit te roepen, heeft de regering echter niet de bevoegdheid om een andere dag in de plaats te stellen.

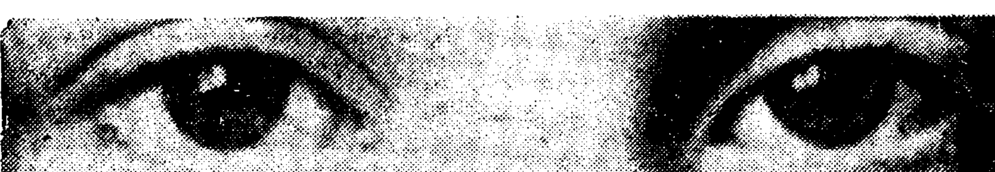
Zulks is ook het geval met andere officiële vrije dagen. Vallen zij toevallig op een zondag, dan bezit de regering wettelijk geen enkele bevoegdheid om de daarop volgende maandag als officiële vrije dag aan te merken.

Dat de 1e mei van het jaar op een zondag valt, neemt — aldus de R.V.D. — echter niets weg aan de betekenis van deze dag, nl. een dag, waarop eenieder, die arbeid verricht, zich bezint op de waarde van de arbeid voor de gemeenschap. Daarnaas moet erop worden gewezen, dat zaterdag 30 april de verjaardag van H.M. de Koningin reeds een officiële vrije dag is, waardoor gedurende twee achtereenvolgende dagen — zaterdag 30 april en zondag 1 mei — alle lands- en eilandskantoren, alle banken, alle handelshuizen en winkels zullen zijn gesloten en nagenoeg de gehele industrie, de douane de arbeid op de kaden en bewegingen in de haven naar de regeling, voor de zondag voorgeschreven, moeten worden ingericht. Met nog een derde vrije dag zou onze reeds zo treffbare economie, vooral in tijden als deze, zeer zeker niet gebaat zijn.

De regering is ervan overtuigd dat iedere arbeider, die het goed meent met de Nederlandse Antillen hiervan overtuigd zal zijn.

(RVD Ned. Ant.)

visie op het wereldgebeuren

New York Times over Zuid - Korea

De New York Times heeft een hoofdartikel gewijd aan de onlusten in zuid-Korea en de mogelijke gevolgen hiervan. Het blad zegt dat zuid-Korea geteisterd is door relletjes op grote schaal die feitelijk het begin vormen van een opstand. Het grootste deel van de herriemakers is zeker geen communist, maar communistische agenten hitsen deze mensen op en helpen hen. Van groter belang is echter dat de oproerlingen openlijk gesteund worden via radiouitzendingen uit noord-Korea en China, landen die tien jaar geleden zuid-Korea overvielen en nu wachten op een nieuwe kans voor een tweede aanval. Als de relletjes zouden aanhouden, zouden zij de gelegenheid krijgen om in te grijpen. Aldus de „New York Times".

D. V.S. staan volkomen in hun recht met hun bezorgdheid over de ontwikkeling in een land, dat onder auspiciën van de V.N. tot leven kwam en verdedigd is in een oorlog die het leven van rim 33.000 Amerikanen heeft gevergd. De oppositie in zuid-Korea is er vooral over gebelgd dat Syngman Rhee voor de vierde keer tot president is gekozen bij de verkiezingen waarmee „geknoeid" zou zijn.

Maar een dergelijk geknoei is ook af en toe voorgekomen in landen, die een veel oudere democratisch traditie hebben dan zuid-Korea, en een opstand, die het bestaan van het land zelf in gevaar brengt, is zeker niet het beste middel om een einde aan dit „geknoei" te maken, aldus het blad.

Aardschok Zuid - Perzië

Lar en Garasj steden van dood en verschrikking

Volgens de jongste schattingen zijn bij de aardbeving in de Zuidperzische steden Lar en Garasj drieduizend mensen omgekomen; er zijn drieduizend gewonden en zeventienduizend daklozen.

Lar, dat 900 kilometer ten zuiden van Teheran ligt, is erger verwoest dan de Marokkaanse stad Agadir, waar twee maanden geleden 12.000 mensen omkwamen.

Het Perzische Rode Kruis heeft tot nu toe 350 doden uit de puinhopen geborgen. De organisatie deelde mee, dat het juiste aantal slachtoffers eerst over enkele maanden bekend zal zijn.

Bij de ramp kwam ongeveer 500 kinderen om, die op school bijeen waren gekomen om een kinderfeest te vieren. Het gebouw stortte in en de kinderen werden onder het puin bedolven.

De gouverneur, Mosrat Gharib, die alles verloor, telegrafeerde naar Teheran, dat op het gebied van Lar een nieuwe stad zou moeten worden gebouwd. In een oproep tot de hoofdstad om allerlei hulp zei hij: „Ieder lijdt en de schade is niet te schatten. Ik zend dit telegram vanaf een mobiele zendinstallatie in het veld. Ik zit hier met blote voeten en in lompen gekleed. Mijn bureau, het meest soliede gebouw van de stad, en mijn huis zijn met de grond gelijk. Geen muur staat overeind en de bevolking leeft in een dorp van tenten, die reddingsvliegtuigen hebben uitgeworpen."

Militairen en Rode-Kruisgroepen werken in enorme stofwolken.

De politie van Lar neemt niet deel aan het reddingswerk; slechts één politieman bleef in leven. De overige leden liggen met vele regeringsfunctionarissen onder het puin bedolven.

Velen van de daklozen, die in de open lucht kamperen, hebben verwondingen. Honderden strompelden terug om naar verwanten in het vernielde gebied te zoeken.

Ladingen tenten, dekens, voedsel en medicamenten stromen Lar, een tabaks- en katoencentrum met 17.000 inwoners en Garasj, twaalf kilometer verder naar het zuiden, binnen.

Men schat drie weken nodig te hebben om alle slachtoffers uit te graven.

Keizerin Farah heeft de verantwoordelijkheid op zich genomen voor alle weeskinderen.

Ambassadeurs van verschillende landen hebben op het ministerie van buitenlandse zaken hun medeleven betuigd en hulp aangeboden.

NIEUWS UIT

Venezuela

De regering van Venezuela heeft besloten in de komende twee weken in het gehele land alle politieke manifestaties te verbieden met uitzondering van arbeidersbetogingen op 1 mei.

De regering hoopt, dat in dit tijdsverloop de gemoederen zullen zijn bedaard en het onderzoek naar bepaalde incidenten, die zich in verschillende steden van het land hebben voorgedaan, beter kan worden verricht.

De Venezolaanse regering heeft in een perscommuniqué ten stelligste ontkend in de afgelopen dagen een aanslag te hebben gepleegd op de vrije meningsuiting en communistische journalisten te hebben aangehouden. Deze verwijten waren geopperd door de Venezolaans vereniging van journalisten, het verband van radio- en televisiepersoneel en het communistische weekblad „Tribuna Popular".

In het communiqué wordt gezegd, dat drie journalisten — Eleazar Diaz Rangel, Rafael Villasana en Luis Gerardo Tovar — op het hoofdbureau van politie werden ontboden ter rectificatie van een beschuldiging, die zij in een televisieprogramma hadden geuit tegen leden van de strijdkrachten, die betrokken zouden zijn in het oproer tegen de grondwettige regering. De vermelde arrestaties van Aristides Bastidas en José Ciarlo worden in het communiqué eveneens ontkend. Ten aanzien van eerstgenoemde vond een betreurenswaardig misverstand plaats, doordat de betrokkene aan de politie-autoriteiten bij de uitoefening van hun ambt geen documenten kon tonen, waaruit zijn identiteit bleek, aldus het communiqué.

Amigoe di Curacao

1910.

De „Scylla"

Het is reeds jaren geleden, dat een Engelsch Oorlogsschip onze haven aandeed. De Engelsche kruiser „Scylla" werd derhalve Donderdagmiddag door een groote menigte volks bij het binnenkomen begroet, nadat het fort de voorgeschreven saluutschoten had gelost. De Scylla werd in 1891 uit staal gebouwd is 91 m lang en 13 m breed en heeft 5,3 m diepgang; het meet 3400 ton. en is bemand niet 268 koppen. Het is gekomen van Carthagena en zal maandag naar St. Lucie vertrekken. Gouverneur en Consul brachten bereids een bezoek aan boord en werden met de gebruikelijke eerbewijzen ontvangen.

Het schip is ter bezichtiging heden van 4—6, morgen van 1—5 uur.

Spreek ik met de Amigoe

„Ik geloof, dat men ons vergeten is", zo zuchtte een abonnee. „Sinds 13 april is er op de Papayaweg geen vuilnis opgehaald. Alle paasdagen, de week ervoor en de week erna heeft het vuil zich opgehoopt...... vreselijk!

o—O—o

In de algemene feestzaal op Suffisant wordt zaterdag — dus Koninginnedag — van vier tot zeven uur een groot kinderfeest met attracties gehouden. De dag daarvoor, vrijdag, is in die zelfde feestzaal een bal, een oranjebal, voor de leden van de Shell Curaçao met muziek van „Estrellas del Caribe".

o—O—o

Ook op Bonaire is St Jorisdag gevierd; 's morgens met een groepsmis en vlaggenparade en 's avonds met een kampvuur op de plantage van Sta Barbara. Aan dit kampvuur zaten ongeveer 100 leden aan plus de gezaghebber van Bonaire en mevrouw Van Hesteren en enkele andere autoriteiten. Tijdens dit kampvuur werd Eddy Sillië geïnstalleerd tot hopman van de St Bernardusgroep. Eveneens werden er twee welpenleidsters van Rincón als zodanig geïnstalleerd, te weten de dames C. Janga en E. Cicilia.

o—O—o

Dit is nu de heer Carlito Nicolaas, die op St Jorisdag de Gouden St Jacobsstaf heeft gekregen. Zijn adres op Bonaire is Den Teraweg 611. Van onze kant natuurlijk ook hartelijke gelukwensen met deze hoge uitverkiezing.

In west-Duitsland zijn tijdens de paasdagen bij verkeersongelukken 120 mensen om het leven gekomen en meer dan 1000 gewond.

POLITIE

Vijf inbrekers gevat

In een periode, die zich over het afgelopen weekend uitstrekte, zijn door de recherche vijf jongemannen aangehouden, in leeftijd variërende van 17 tot 23 jaar, die zich in de afgelopen week aan een soort orgie van inbraken te buiten zijn gegaan. Ze hebben in die korte spanne tijds de hele stad onveilig gemaakt. Ze trachtten brandkasten te kraken, stalen uit winkels sigaretten en drank, en slopen menig kantoor binnen, op zoek naar buit. Toen zaterdagmorgen eenmaal de eerste gevat was, lag het in de lijn dat de rest niet lang op zich zou laten wachten. maandagochtend werd de laatste gepakt. De heren zitten op het moment achter slot en grendel.

Twee jongens, van veertien en zeventien, ondervonden gisteren dat waar twee ruilen, er een moet huilen. Het ging om een waardeloos horloge, dat voor een sigarettenaansteker van eigenaar verwisseld was. De ruil bleek niet in de smaak te vallen, en dus ging men op de vuist. De jongste gaf zijn tegenstander een klap op zijn oog, en wel zo, dat diens ooglid scheurde. Het slachtoffer rende weg om zijn buks te halen, terwijl uit beide woningen de moeders kwamen toegesneld. Het slachtoffer nam zijn buks en schoot op de moeder van zijn vriendje, waarbij een kogeltje haar in de borst raakte. Ook een zeventienjarig zusje mengde zich in de strijd; zij werd met een steen geraakt en liep wonden op aan oog, arm en borst. Aan deze vechtpartij, die op het heetst van de dag op Noord Rozendaal plaatsvond, maakte een patrouille een eind. Allereerst werd iedereen naar de dokter doorgestuurd, die het meisje naar het hospitaal liet overbrengen. De zaak is overgegeven aan de KZP.

Een andere schietpartij vond op het Margrietplein plaats, 's middags om vier uur, al zat er nu geen boos opzet achter. Een vijftienjarige jongen kreeg daar een kogeltje in zijn linkervoet, dat operatief moest worden verwijderd. Heel jammer voor zijn schietende vriendje, dat nu zijn buks kwijt is en bovendien de dokterskosten moet betalen.

Rond twaalf uur gisternacht moest een patrouille in de Langestraat assistentie verlenen toen een 68 jarige man zijn oud vriendin enige klappen gaf. De man werd ernstig onderhouden, en toen de vrouw geen aangifte bleek te willen doen, naar huis gestuurd.

Op Santa Rosa meldde zich een man aan de post, die door een oppervlakkige kennis met een stok was bewerkt. Die behandeling had hem een wond aan zijn hoofd en een onder zijn linkeroog opgeleverd. Na verbonden te zijn door een dokter werd de man naar het hospitaal overgebracht. Naar de oorzaak van de klappen wordt een onderzoek ingesteld.

Op Soto, in de Jeremiebaa, is enige dagen geleden een man bijna verdronken, toen hij zich liet dobberen in een autoband. De wind kreeg plotseling vat op de band en de man, die niet kon zwemmen, bleef alleen achter. Hij verdween in de diepte en werd naar bovengebracht door enkele andere badgasten. Nadat kunstmatige ademhaling was toegepast, werd de man naar de polikliniek op Soto overgebracht. Toen het levensgevaar was geweken, transporteerde men hem naar de Shell-kliniek op Dam Negropont.

Vijf aanrijdingen veroorzaakten een schade van 750 gulden. Er werden 63 processen-verbaal opgemaakt (leve de maximumsnelheid!) en 26 assistenties verleend.

In de haven liepen 7 vrachtschepen, 9 tankers en 1 zeilschip binnen terwijl er respectievelijk 5, 8 en 1 vertrokken. Er stapten 13 passagiers aan land, 96 gingen door en 158 vertrokken.

BOHLEN peilt de stemming

Charles Bohlen, de voornaamste deskundige van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken voor Russische aangelegenheden, is in gezelschap van de Amerikaanse ambassadeur bij het Kremlin, Llewellyn Thompson, voor een bezoek van een week uit Washington in Moskou aangekomen. Hij zal, naar verluidt, de stemming te Moskou v ó ó r de komende topconferentie peilen. Bohlen zal zich te Moskou n i e t in verbinding stellen met premier Chroesjtsjef of andere Russische leiders.

Mogelijk zal hij een beleefdheidsbezoek brengen aan de SovjetRussische minister van buitenlandse zaken Gromyko.

Burgerlijke Stand

Geboren

20 april: Louella Solange Marie — Marten

22 april: Herley Mucio Jacobus — Provence; Luthwin Emilio Jakoba — Florence.

23 april: Joyseline Marthilde Oleana — de Palm; Sharina Egberta Olbine — Veeris; Junelli Catharine Thomas — Jonis; Gérardine Bibiana van Arneman — Pauletta; Ruth Eleonor Melrose Brewster — Fleming; Soraida Aquilas Zimmerman — Bonafasia; Sharine Adalberta — Pedro; Robert Aquiles — Cordilia; Herbert Aquiles — Cordilia; Joyceline Alberta Lacruz — Pieter.

24 april: Egbert Alexander Richardson — Braafhart; Debra Joyce Nijs — van Ligten; Shirley Evett Gumbs — Daniel; Erick Selwyn Egtberto Girigori — Trinidad; Sherwin Egberto Mogen — Nicia; Merelyn Altagracia Obia — Valks; Deborah Josefa Morella Crawford — Baynes.

25 april: Rubert Marco Emerenciana — Wanga.

Getrouwd

25 april: Patricio Theodorus Pieternella en Regenia Maria Simmons; Samuel Augustus Berkel en Elme Elenor Sprott; Cecil Alfred Stakelborough en Prudence Wilhelmina Leach; Felipe Martis Angela en Eulogia Amada Jano; Francisco Cirilio Adamus en Felicita Andujar; Ruddy Donald Beznadina en Afra Waldetrudis Jansen; Donald Antonio Windster en Nilda Justina Pieternelle; Henry Johannes en Edna Winniefred Louise Peterson; Arcadio Francis Pastor en Sofia Virginia Zimmerman.

Overleden

4 april: Ana Emilia Benet (echtgenote van Felipe Jacinto Schotborgh — 67 jaar.

23 april: Crusita Silvania Rosa (echtgenote van Ignacio Martir Antonia — 69 jaar.

Rotary-conferentie in Hotel Curaçao

Het programma van de 21ste conferentie van het 435ste district van Rotary International, een bijeenkomst die in Hotel Curaçao Inttrcontinental op 5, 6, 7 en 8 mei zal worden gehouden, ziet er in grote trekken als volgt uit.

In de loop van donderdag de 5de mei zullen op Curaçao de meeste deelnemers aan de conferentie arriveren. 's Avonds om 8 uur vindt dan in Piscaderabaai Club de plechtige opening van de bijeenkomst plaats, die verricht zal worden door gezaghebber Gorsira.

Mr dr J. L. A. Visser zal, als voorzitter van de Club „Anfitrion", de aanwezigen welkom heten. Er worden voor deze conferentie ongeveer tweehonderd belangstellenden verwacht, Rotarians uit Aruba, Venezuela, Suriname en Curaçao. Harold Thomas, een Nieuw-Zeelander die dit jaar voorzitter van Rotary International is, en die zijn ambtsperiode heeft aanvaard onder het motto „Laat ons bruggen van vriendschap bouwen" zal zich tijdens deze conferentie laten vertegenwoordigen door de ex-gouverneur van „district 429" (Colombia), de heer José I. Gnecco Fallon. De gehele conferentie zal onder leiding staan van de gouverneur van district 435, de Venezolaan Dr Pablo Puky.

Na de kennismaking op donderdagavond volgen vrijdag 6 mei verschillende inleidingen en aan het eind van de middag een receptie ten gouvernementshuize. De werkzittingen worden zaterdag 7 mei voortgezet, en om twaalf uur wordt er een krans gelegd bij het standbeeld van Simon Bolivar.

Zaterdagavond, na een vrije middag, is er gala-banket in Hotel Curaçao, met bal na. De werkzitting van zondagmorgen zal om half twaalf besloten worden, waarna alle deelnemers aan de conferentie elkaar nog eens terugvinden, aan het strand van Santa Barbara.

De inleidingen, die in het Spaans, Engels of Hollands zullen worden gehouden, zullen onderwerpen behandelen als „Bruggen van Vriendschap" — men heeft ditzelfde motto aan de conferentie gegeven — „Internationale betrekkingen", Betrekkingen tussen werkgever en werknemtr, „Toerisme en Rotary", Dienst aan de gemeenschap, „Waarom ben ik Rotarian"?

Aangezien vele Rotarians, die de conferentie bijwonen, hun echtgenote mee zullen brengen, is ook voor de dames een aantrekkelijk programma in elkaar gezet. Zo zal er onder meer een mode-show te zien zijn, terwijl de gasten ook met „Curaçaose Rotarians thuis" zullen kennis maken. Dertien jaar geleden vond op Curaçao een dergelijke conferentie plaats. Ook nu weer is het doel om uit alle takken van bedrijf mogelijk vertegenwoordigers tot elkaar te brengen.

Zware straffen geëist in Rabat

De openbare aanklager te Rabat heeft de doodstraf geëist voor vijf van de vierentwintig mannen, die terecht staan wegens het verkopen van ondeugdelijke spijsolie waardoor een tienduizend mensen ziek zijn geworden. Tegen drie andere verdachten luidde de eis levenslang. Zoals gemeld was de verkochte olie vermengd met vliegtuigolie.

Het proces begon op elf april. Koning Mohammed de Vijfde had op 4 november jl. een wet met terugwerkende kracht uitgevaardigd waarin de doodstraf mogelijk werd gemaakt voor misdaden tegen de volksgezondheid.

Meer dan zesduizend mensen zijn nog steeds onder behandeling wegens ziekte en verlamming tengevolge van het gebruik van de ondeugdelijke olie.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Ten Bestuurskantore, Scharlooweg 35, wordt op 12 mei 1960 te 11.00 uur v.m. een openbare inschrijving gehouden voor het leveren van:

„EXPLOSIEVEN"

t.b.v. het Magazijn Openbare Werken.
Omschrijvingen waarin de specificatie, alsmede de leveringsvoorwaarden zijn aangegeven, zijn verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken
ir. H. de KIEWIT.

Sranan Njoensoe

Machtsstrijd in de N.B.S. ★ C-47 voor de luchtvaartmaatschappij ?★ Deskundigen uit Curacao voor oriëntatie naar Suriname ★

Door in grote getale op te komen en door het indienen van een eigen candidatenlijst voor een nieuw bestuur heeft de nationalistische beweging Suriname op de jongste algemene ledenvergadering getracht de algemene vereniging radio omroep Suriname in handen te krijgen. Zover is het echter niet gekomen, doordat de vergadering die overigens tot half vier in de ochtend heeft geduurd werd uitgesteld. Na een rumoerig begin, waarbij de oppositie sterke kritiek leverde op het aftredend bestuur, werd de chaos helemaal compleet toen vertegenwoordigers van de NBS, hoofdzakelijk bestaande uit creolen, hun redevoeringen slechts in de Surinaamse taal wensten voort te zetten. Dit had weer automatisch tot gevolg dat de aanwezige Hindostaanse leden slechts in hun taal, het Hindi, het woord wilden voeren. Deze tegenstellingen lokten commentaren uit waarbij raciale tegenstellingen werden opgeroepen. Uit alles bleek toch wel duidelijk dat de verbroederingspolitiek in Suriname nog niet tot een ieder is doorgedrongen. De vergadering werd uiteindelijk in de vroege morgenuren verdaagd, doch het is niet te verwachten dat het op de volgende algemene vergadering rustiger zal toegaan. Integendeel aangenomen mag worden dat dan een nog grotere machtstrijd zal plaats vinden waarbij vooral de creoolse en Hindostaanse leden van de Avros elkaar misschieen wel niet letterlijk, dan toch wel figuurlijk in de haren zullen vliegen.

●

Van zijn besprekingen te Willemstad, Curaçao, is in Suriname teruggekeerd de direkteur van de Sur. luchtvaart mij, de heer N. Zaal. De SLM overweegt namelijk een toestel over te nemen van het west-Indische bedrijf van de KLM, voor het uitvoeren van luchttransporten in het kader van operatie sprinkhaan. Het blad „De West" neemt dat de SLM geen Dakota doch een C47 van de KLM zal overnemen. Dit toestel vertoont overigens zeer veel overeenstemming met de Dakota, doch de beslissing al of dan niet tot aankoop zal worden ovtrgegaan ligt nog bij de minister van Openbare Werken en Verkeer. Mocht inderdaad een dergelijk toestel worden aangeschaft, dan zal de landingsbaan op het vliegveld zorg en hoop in de omgeving van Paramaribo moeten worden verlengd.

●

Naar radio Rapar weet te melden, overweegt de Surinaamse regering om de post van medisch adviseur, verbonden aan het commissariaat voor Surinaamse zaken te Den Haag op te heffen. Deze functie wordt momenteel vervuld door dr S. Van Praag.

●

Zoals eerder werd bericht kwamen uit Curaçao in Paramaribo aan de heren Statius van Eps architekt-planoloog bij de dienst Openbare Werken, J. I. Boom-luchthavenmeester dr Plesman luchthaven en Nasse-hoofd stationsdiensten van de KLM te Curaçao.

In een onderhoud deelde de heren mede naar Paramaribo te zijn gegaan om het nieuwe stationsgebouw van Zanderij te bezichtigen in verband met de uitbreidings plannen voor de terminalbuilding op de dr Plesman luchthaven.

Het huidige stationsgebouw van de Dr. Plesman luchthaven is ongeveer zo groot als het Surinaamse en daar werden jaarlijks 188.000 passagiers „verwerkt".

Over een maand of drie zullen op het trajekt Miami-San Juan-Curaçao-Kingston grote straalvliegtuigen worden ingezet door de Pan American World Airways, terwijl de KLM in de maand januari van het komend jaar met de DC-8 op Curaçao zal vliegen.

De Pan American zal met haar straalvliegtuigen driemaal per week op Curaçao landen en de KLM met zijn DC-8 toestellen in het begin twee keren per week.

De groei van het luchtvervoer via Curaçao is verder van dien aard dat het stationsgebouw niet voldoende accomodatie zal bieden in de naaste toekomst om een goede service te garanderen.

Het bestaande stationsgebouw zal om deze redenen uitgebreid worden tot tweemaal de tegenwoordige groottt.

Bij de uitbreiding zal het geheel erop berekend moeten zijn jaarlijks driehonderdduizend passagiers te verwerken.

De heer van Eps verklaarde desgevraagd voor een flink deel reeds te zijn opgeschoten met het ontwerp voor de uitbreiding.

Van het bestaande gebouw zal het gedtelte waarin het vrachtkantoor en de vrachtopslagplaats zijn ondergebracht worden gesloopt.

Aan weerszijden krijgt het gebouw vervolgens twee grote vleugels.

Met de uitbreiding zal een bedrag van ongeveer twee en een half miljoen gulden gemoeid zijn.

De constructie van de twee vleugels zal twee jaar in beslag nemen. Het geheel zal worden aanbesteed.

Bij de uitbreiding zal het gebouw in vier specifieke delen worden verdeeld t.w.: voor uitgaande passagiers, voor binnenkomende passagiers, voor transitopassagiers en voor eilandsdiensten, landsdiensten en het publiek.

Nagegaan zal worden welke ideëen voor de uitbreiding van het stationsgebouw te Willemstad kunnen worden opgedaan uit het stationsgebouw te Zanderij.

Dezer dagen heeft de heer Statius van Eps hierover een onderhoud gehad met de heer Elders, direkteur van het departement van Openbare Werken en Verkeer.

Nieuwe manier

De Britse luchtmacht heeft een manier bedacht om in ruim een kwartier een stuk landingsbaan van duizend bij dertig meter met een laag schuim te bedekken, ingeval er een toestel wordt verwacht waarvan het landingsgestel defect is. Tot dusver had men hiervoor ongeveer twee uur nodig.

Een oude bekende: op Schiphol arriveerde de Duitse filmspeler Heinz Rühmann met vrouw en zoon. Het drietal werd door de Haarlemse bloemenmeisjes welkom geheten.

De verhouding Nederland-- Suriname

Visie „ALGEMEEN HANDELSBLAD"

Het Algemeen Handelsblad roept welkom aan het hoog bezoek uit de west in een hoofdartikel, waarin wordt opgemerkt dat de hartelijkheid van het welkom er overigens niet onder behoeft te lijden, wanneer de gastheer zich naar aanleiding van het bezoek enige opmerkingen van constructieve strekking veroorlooft.

Het blad maakt — in de editie van zaterdag — enkele opmerkingen over het voornaamste doel van het bezoek: de herorientatie op het Surinaamse tienjarenplan. Gesteld dat het mogelijk zou zijn de uitvoering van het plan te versnellen door wellicht verhoogde kapitaalimporten uit Nederland, dan zou een dergelijke gedragslijn evenwel lijnrecht ingaan tegen het gedegen rapport van de hoogleraren Lieftinck en Goedhart, dat volgens het blad toch maar voor e e n uitleg vatbaar is:

In Suriname dreigt een ernstige bestedingsinflatie, indien in de eerstvolgende jaren verdere kapitaalimporten worden toegevoegd aan de reeds beraamde. Dit gevaar is volgens het rapport het grootst in de periode 1960—1965. Met moet waakzaam zijn omdat dan de moeilijke overgangsproblemen anders alleen maar vergroot zullen worden.

De conclusie is duidelijk, aldus het Algemeen Handelsblad.

In stede van versnelling van allerlei plannen... en verhoging van de kapitaalimporten worden temporisering en matiging aanbevolen.

Hoezeer wij ook van eerbied zijn vervuld voor hetgeen in Suriname tot stand wordt gebracht, toch geloven wij dat hier snelheid de wijsheid zou bedriegen.

Het tweede oogmerk van het bezoek — de stemming in Nederland peilen — lijkt het blad uiterst nuttig.

Niets leent zich beter tot het uit de weg ruimen van misverstanden dan persoonlijke contacten. En die misverstanden zijn er, dunkt ons, wel.

Om er e e n te signaleren: het feit dat in de Nederlandse volksvertegenwoordiging en pers kritiek is geoefend op enkele minder gelukkig geachte stappen van de Surinaamse regering, is daarginds beschouwd als ongewenst inmenging. En inmenging in de Surinaamse politiek is levensgevaarlijk, zo verklaarde de heer Pengel bij zijn aankomst op Schiphol. Wij zouden de kundige politicus Pengel willen vragen: wat wilt gij? Dat Nederland Suriname als een volwaardig partner in het rijksverband beschouwt? Akkoord, niets is ons liever. Maar dat brengt dan ook mede, dat men over en weer verantwoorde kritiek moet mogen leveren en moet kunnen aanhoren. Ook al is de ander het met de inhoud van die kritiek niet eens.

Dit lijkt ons een van de grondbeginselen van gelijkwaardigheid. Juist het feit, dat de Nederlandse pers kritische aandacht aan een onderwerp schenkt, bewijst haar belangstelling. Het ontbreken van die aandacht zou dus veeleer aanleiding moeten geven tot ongerustheid in de kringen van de heer Pengel.

Ondanks het feit, dat de Surinaamse politiek nogal eens onder hoogspanning staat, houden wij het er dan ook maar liever op, dat aanraking niet levensgevaarlijk is.

„Niet voor de Suriname politici. En niet voor ons", besluit het blad.

De PAWA beboet

Het Amerikaanse federale bureau voor de burgerluchtvaart, de F.A.A., heeft de luchtvaartmaatschappij Pan American World Airways beboet met 2000 dollar wegens nalatigheid bij het onderhoud en de controle van een Boeing 707 straalverkeersvliegtuig.

Het toestel was op 16 januari kort na de start uit New York voor een vlucht naar Parijs weer naar de luchthaven Idlewild teruggekeerd. Toen de bemanning bemerkte dat een aantal snelheids- en hoogtemeters niet werkte, wierp zij een grote hoeveelheid brandstof over boord, waarna de machine veilig op het New Yorkse vliegveld landde.

De F.A.A. verklaarde dat indien het vliegen op deze instrumenten noodzakelijk was geweest (de bemanning kon de nodige gegevens nu nog van de verkeerstoren ontvangen) een ongeluk niet denkbeeldig zou zijn geweest.

Zakenkabinet in Zd.-Korea?

President Rhee van zuid-Korea heeft de staatsman Hohptsjoengen gevraagd een zakenkabinet te vormen, dat de vestiging van een verantwoordelijk kabinetsstelsel mogelijk zal maken.

De 65-jarige Hoeh Tsjoeng die beschouwd wordt als een van zuid-Korea's bekwaamste bestuurders, deelde mede dat dit kabinet twee of drie maanden aan het bewind zal blijven en de nodige procedure van de grondwetsherziening aan de nationale vergadering zal overlaten.

Eindeloos is het uitzicht op de Lauwerszee, een grauwe watervlakte, die zich bij eb terugtrekt en grote stukken land achterlaat. Waar mogelijk zijn die stukken kwelder al benut voor het grazen van schapen, terwijl elders de landwinning nog in volle gang is.

HET EINDE VAN DE WERELD

DE LAUWERSZEE biedt de natuur vrij spel

(Van een medewerker in Nederland)

Tussen Friesland en Groningen lijkt het alsof de waddenkust is ingestort. Al eeuwen heeft daar de zee toegang tot een brede baai, een lus met een oppervlakte van ruim 9000 hectare: de Lauwerszee. Men denkt bij het aanschouwen van deze wonderlijke speling der natuur onwillekeurig aan een of ander zeemonster dat zich met zijn vervaarlijke kaken aan ons noordelijk kustgebied heeft vergrepen. Inderdaad maakte eens de grond waar nu de zee oppermachtig is deel uit van ons vasteland, evenals de waddeneilanden nog restanten zijn van onze oude noordelijke kustlijn. En de zee zelf was het monster. Want met het rijzen van de zeespiegel liep het merendeel van ons huidige Friesland en Groningen onder water, zo omstreeks het begin der jaartelling, en de nog schaarse bewoners zochten een toevlucht op kunstmatig verhoogde terreindelen. Geleidelijk wisten zij de zee terug te dringen, maar de diepe bres die de vloed geslagen had bij de monding van de Lauwers (betekenis: woudbeek), hebben zij nimmer kunnen herstellen. Is het daarom dat de noorderling, wie de strijd tegen de zee in het bloed zit, zo meeleeft met alle plannen om de Lauwerszee van de Waddenzee te scheiden door een dijk? Is het daarom, dat dit volk van terpen- en wierdenbouwers vandaag in Leeuwarden te hoop is gelopen om tegen verder uitstel van die plannen protest aan te tekenen?

Nuchter Gronings en Fries gemoed is in opwinding

De streek rondom de Lauwerszee is als het einde van de wereld. Steeds kleiner worden de boerennederzettingen, steeds smaller de wegen. Maar de atmosfeer is zuiver en het land ademt de rust van een gebied dat eeuwenlang ongemoeid is gelaten. Het leven kent er weinig afwisseling en bestaat grotendeels uit het ritme van de boerenarbeid. De landerijen bieden dan ook een weelderige, goed onderhouden indruk. Het gebied, dat op de zee werd heroverd, is een kostelijk bezit, waarvan de noorderling het volle profijt tracht te trekken. Heel de streek draagt een stempel van soberheid en zindelijkheid, doch hoe fris de helderrode woningen ook afsteken tegen de lucht en het bouwland, het enigszins neerdrukkende gevoel van te vertoeven in een eenzaam, aan zichzelf en de natuurelementen overgelaten gebied blijft bestaan, nog versterkt door het klaaglied van een vlucht meeuwen.

De dijk markeert het einde van de bewoonbare wereld. Daarachter blijken zich echter toch nog grote groene stroken uit te strekken, die aan de einder vervloeien en ongemerkt overgaan in water. Het is land, dat de zee genadiglijk heeft afgestaan in een moeizaam proces, waarbij het menselijk geduld generaties lang op de proef is gesteld. In het noorden noemt men dergelijke door aanslibbing gewonnen gronden kwelders. Zowel Groningen als Friesland hebben hun grondgebied op deze manier met enkele duizenden hectaren kunnen vergroten, en in de Lauwerszee is sinds de dertiende eeuw zelfs bijna 15.000 hectare ingepolderd. Bij eb vallen ook ook nu grote gebieden droog, zodat de garnalenvissers van Zoutkamp maar een smalle vaargeul overhouden om de Waddenzee te bereiken. Dan lijkt de situatie weer enigszins op die van 2000 jaar geleden, toen, volgens de legende, het leggen van een paardenschedel midden in de stroom de garantie gaf, dat men de Lauwers met droge voeten kon oversteken.

Maar het water van de Lauwerszee, dat meestal zo'n kalme aanblik biedt, kan ook duchtig te keer gaan, zoals in 1944 nog overtuigend kwam vast te staan. Bij dood tij notabene sloeg het water, door een grote storm aangezweept, op diverse plaatsen over de dijk gedurende een periode van anderhalf uur. En als in februari 1953 de wind uit het noordwesten zou zijn gekomen, was niet het Deltagebied, maar het noorden van ons land door een rampvloed getroffen, daarvan zijn heel Groningen en Friesland overtuigd.

Afgezien van kleine overstromingen verhaalt de geschiedenis van zeven grote watervloeden in ons noordelijk kustgebied. Daarvan leeft nog de herinnering voort aan de Kerstvloed van 1717, toen ruim 2000 personen en vele duizenden stuks vee de dood in de golven vonden. Het water reikte tot de stad Groningen toe, en de ellende was onbeschrijfelijk. Aan Thomas Seeratt, toen zoveel als hoofdingenieur van de waterstaat, werd opgedragen een herstelprogramma op te stellen en uit te werken. Hij zette 4000 man aan het werk en had in twee jaar tijds de gehele dijkengordel herzien. De meeste dijken bleken twee à drie voet te laag, iets dat bij de autoriteiten wel bekend was door vroegere mededelingen van Thomas Seeratt, maar waaraan nooit voldoende aandacht was geschonken...

Steeds méér plannen

Ongeveer driehonderd jaar geleden werd voor het eerst min of meer ernstig de gedachte bestudeerd om de Lauwerszee af te dammen en alzo de kustlijn een logischer profiel te geven. Tientallen plannen volgden elkaar sindsdien op, en alleen al sinds 1895 zagen tenminste twaalf ontwerpen voor afsluiting van deze zeeboezem het licht. Het laatste plan is van de in 1954 opgerichte Dienst Lauwerszeewerken, toen in principe het besluit is genomen ook het noorden achter een Delta-schild te beveiligen. Volgens de sinds februari 1953 geldende normen waren grote delen van de dijkring rond de Lauwerszee namelijk twee tot drie meter te laag, en terecht werd ook het noorden opgenomen in de keten van verdedigingswerken, die noodzakelijk bleek om onze erfvijand van het lijf te houden.

Van zee naar meer

In Groningen en Friesland zijn omvangrijke cultuur-technische werken in uitvoering, die tientallen miljoenen guldens kosten. Het nuttig effect hiervan kan niet ten volle bereikt worden door de gebrekkige afwatering, waaraan heel het noorden, met inbegrip van een deel van Drente, mank gaat. Dit vraagstuk zou op te lossen zijn door de bouw van enkele nieuwe gemalen, maar het noorden geeft sterk de voorkeur aan het scheppen van een op peil te houden reservoir in de Lauwerszee — die dan geen zee meer is, maar een zoetwaterbekken. Verzilting van de grond behoeft dan ook niet meer op te treden. Een derde belangrijk voordeel van de afsluiting zou de winst zijn aan land. Bij eenvoudige afsluiting van de inham — kosten 96 miljoen gulden — zou bijna 4000 hectare geschikt te maken zijn voor landbouw-doeleinden en bosbouw, terwijl nogmaals 2500 hectare aan ons grondgebied wordt toegevoegd als het verder gaande plan der inpoldering uitvoering zou vinden. Deze tweede fase kost 24 miljoen gulden, zo heeft de regering laten berekenen.

De ministeriële nota, waarin van de inpoldering en zelfs van de afsluiting op dit ogenblik bijna geheel wordt afgezien, heeft in het noorden bittere ontstemming gewekt. Sinds 1954, toen de regering het Lauwerszee-project afficheerde als een onderdeel van het Delta-plan, zijn de verwachtingen in Friesland en Groningen hoog gespannen, niet alleen door het winstpunt van een betere beveiliging, maar ook door de bijkomstige voordelen.

Zou het noorden genoegen nemen met een ophoging van de bestaande waterkering? Mr. W. A. Offerhaus, commissaris der koningin in Groningen, antwoordde ons hierop: „Een dergelijke maatregel biedt geen direct soelaas. Het duurt jaren, voordat een verhoogde dijk voldoende is ingeklonken om als betrouwbare waterkering dienst te doen. Alle adviezen om met de bouw van de afsluitdijk te beginnen, zijn gunstig, het plan is klaar, waarop dus nog gewacht? Wij worden moe van al het gezeur, en het zou voor heel het noorden wel een ontzettend grote teleurstelling zijn als het plan tot afsluiting niet doorgaat".

Er is één kleine groep in Groningen, die zich van de algemene opinie in de omgeving heeft gedistancieerd. Dat zijn de Zoutkamper garnalenvissers, die hun broodwinning bedreigd zien door een dam in het Lauwerse gat en deswege een protest hebben laten horen. Weliswaar voorziet het plan tot afsluiting in een sluis, maar de vraag is, hoe de garnalenvangst op de Waddenzee zal uitvallen. Nu blijven de vissers meestal binnen de kustlijn. Wanneer zij op een andere vangst zouden willen overschakelen, zouden zij moeten beschikken over sterkere schepen, en er is al berekend, dat deze vervanging een bedrag van 2,5 miljoen gulden zou vragen.

De kwestie van de Lauwerszee blijkt het nuchtere gemoed van de noorderling diep beroerd te hebben. Het heeft er zelfs de schijn van, dat zij dit belang aandikken tot een nationale zaak.

Tambroni blijft premier

President Gronchi van Italië heeft de ontslag aanvrage van Fernando Tambroni als premier afgewezen. Tambroni had als hoofd van een geheel uit christen-democraten bestaand kabinet op 11 april zijn ontslag ingediend, nadat vier van zijn ministers waren afgetreden naar aanleiding van het feit, dat de regering slechts dankzij de steun van de neo-fascisten een knappe meerderheid in de Kamer van Afgevaardigden had gekregen. De 58-jarige linkse cristen-democraat Tambroni volgde zijn partijgenoot prof. Segni op, die na een jaar aan het bewind te zijn geweest eind februari aftrad.

President Cronchi had de ontslagaanvrage van Tambroni in beraad gehouden om de mogelijkheid van een andere oplossing van de crisis te onderzoeken. Hij zocht een andere linkse cristen-democraat, Amintore Fanfani, aan, maar deze liet weten dat hij geen kans zag een kabinet van christen-democraten, sociaal-democraten en republikeinen te vormen.

Eric Peugeot

De tekst van de brief

Het Parijse blad 'l'Aurore' heeft de tekst gepubliceerd van de brief die de ontvoerders van de kleine Eric Peugeot de vorige week hadden achtergelaten.

De brief is volgens het blad geinspireerd door de detectiveroman 'Abduction' van Lionel White, en hij luidt:

Beste mijnheer Peugeot:

Als U onze eisen niet nakomt, zullen de mensen in de kranten lezen: De kleine Peugeot is dood, vreselijk gemarteld, omdat zijn ouders weigerden het geeiste losgeld te betalen.

Ik zou het niet leuk vinden uw zoon in handen te geven van mijn vriend Dede. Hij is een goeie vent, maar een beetje gek. Wees redelijk mijnheer Peugeot. U zult de som van 50 miljoen, dat is 500.000 nieuwe franken, overgedragen op een plaats, die u zal worden meegedeeld. Bovenal, vertel niets tegen de politie. Wees redelijk, zoals wij ook zijn, ten aanzien van deze som.

Conferentie stop van kernproeven

Het hoofd van de Amerikaanse delegatie in Geneve op de conferentie ter beeindiging van kernwapenproeven, Wadswirth, heeft in Washington verklaard op de topconferentie geen definitieve overeenstemming te verwachten over deze kwestie. Hij zei dat er mogelijk overeenstemming zou worden bereikt over enkele algemene punten. Hij verwachtte dat hij na de topconferentie weer in Geneve zijn werk zal moeten voortzetten.

Het Cairose blad „Al Ahram" meldt dat een gearresteerde Israëlische agent heeft bekend dat er een plan is geweest om president Nasser van de VAR, te vergiftigen.

ROTTERDAM EN HET WATER

EUROMAST MONUMENT van KOOPMANSGEEST

(Van een medewerker in Nederland)

Hij is al lang een vertrouwd element geworden in het stedelijk silhouet: de slanke Euromast, nieuw hoogtepunt van Rotterdams doorzettingsvermogen en Rotterdams élan. Als een in beton belichaamd uitroepteken achter het devies van deze stad „sterker door strijd" domineert hij zijn omgeving tot ver in alle windrichtingen. De Koopmansgeest van de Maasstad heeft met de Euromast een monument voor zichzelf geschapen, een blijvend getuigenis van eigen kracht en eigen durf. Maar boven op de toren kunnen de captains of industry, de keiharde businessmen, tevens eens afstand nemen van het wereldje waarin zij zwoegen. Ze zien het terrein van hun dagelijkse arbeid dan in de juiste verhoudingen, en in het perspectief van dit rijkgeschakeerde panorama zullen zij de betrekkelijkheid van hun koninkrijkjes beseffen. Tegelijkertijd echter zullen zij zich des te sterker aangetrokken voelen door de winstgevende beloften, die achter de horizon wachten om te worden ingelost. En vormen stad en haven, honderd meter daar beneden, niet een ideaal décor voor het afsluiten van nieuwe contracten, voor de verwerving van opdrachten, kortom voor de creatie van het juiste klimaat tussen de Rotterdamse zakenman en zijn gewaardeerde gast?

Aan de ene kant het statisch beeld van de stad, een stad zó vol van steen, dat het groen der natuur daartussen geheel verstikt lijkt, en aan de andere kant het beweeglijke water, de nooit rimpelloze rivier, waarop schepen van allerlei vorm, formaat en nationaliteit een druk, levendig verkeer onderhouden. Ieder ogenblik is het panorama anders. De Maas is de bron waaraan Rotterdam en een goed deel van het land dagelijks het leven danken; van deze waarheid raakt de toeschouwer pas op de Euromast ten volle doordrongen. De energie die hier ontplooitd wordt

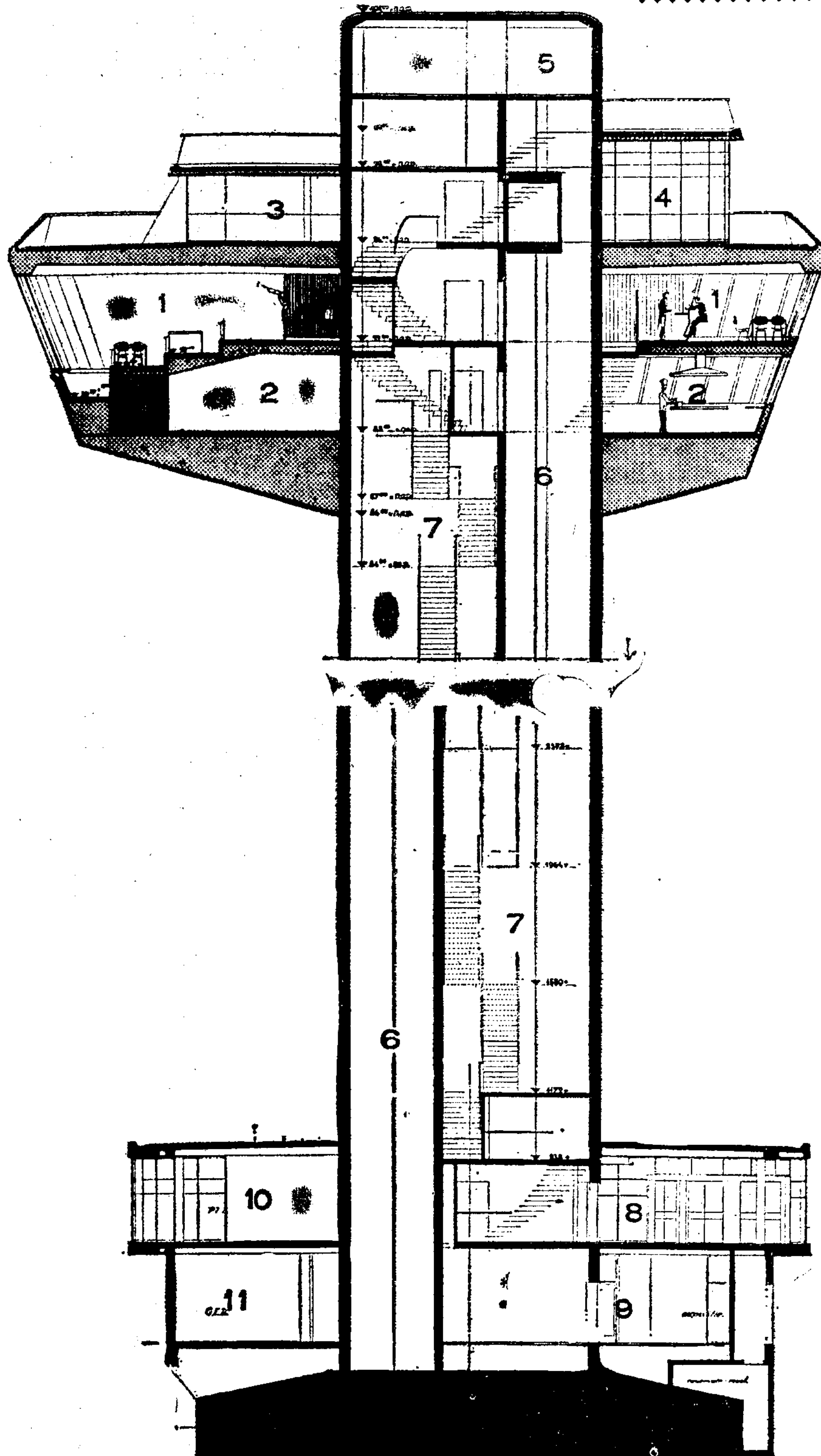
LIFT STIJGT ALS EEN VLIEGTUIG

manifesteert zich naar ons gevoel nog altijd het treffendst in de kleine, dof pruttelende sleepbootjes, die, kordaat als terriers, een kolossale koopvaarder door het water voortzeulen. En overal kranen, bokken, los- en laadbruggen, dokken, kortom het ganse gecompliceerde instrumentarium, waarmee Rotterdam, Schiedam en Vlaardingen de internationale scheepvaart naar zich toe lokken. De tweede havenstad ter wereld spreidt haar macht en vermogen glorieus ten toon, en niemand die zich aan de grootsheid van deze aanblik zal kunnen onttrekken. Ook hij niet, wiens ogen gewend zijn aan fijnzinniger taferelen. Wel zal hij misschien nog meer behagen vinden bij het aanschouwen van het kleurige palet aan de voet van de Euromast: de Floriade, vrijwel de enige natuuroase die in de omtrek te ontwaren valt. Fascinerend is het hoe het intense wegverkeer vlak voor het tentoonstellingsterrein in de grond verdwijnt of er uit komt kruipen.

De Euromast staat juist tussen de tunnel en het water, een plaats die geraffineerd is gekozen, maar ook de nodige technische problemen opwierp. Bovendien moesten tal van kabels verlegd worden voor de diepe bouwput, waarin 132 betonnen heipalen de toren zouden schragen. Nadat de gemeenteraad financiële steun geweigerd had — zeer tot verdriet van secretaris J. Hasper, die zich zo enthousiast voor het plan had ingezet — maar wel de grond beschikbaar wilde stellen, kon toch, toen bleek dat het bedrijfsleven zelf de benodigde 3.2 miljoen gulden bijeen dacht te kunnen brengen, het spectaculaire werkstuk beginnen. Heel de bevolking leefde mee met de groei van het bouwsel, terwijl het poliofonds vruchten plukte van de „Dan"-actie. In drie weken was de paal op hoogte, en op het hijsen van het 240 ton wegende stalen restaurant na deden zich voor de belangstellende toeschouwers geen bijzondere evenementen meer voor. Maar binnenin ging het werk in hoog tempo door teneinde vrijdag de eerste bezoekers te kunnen ontvangen. Aan de Euromast zijn in totaal 183.000 manuren besteed, verdeeld over ruim 15 maanden.

Men bezoekt de toren natuurlijk op de eerste plaats om het uitzicht, maar er is in dit merkwaardige bouwwerk zelf ook heel wat te beleven. Om te beginnen is er aan de voet de zogenaamde Kajuit met een cafetaria voor 60 personen. De tocht naar boven per lift, snelheid 4 meter per seconde, is een sensatie op zich. De druk op de trommelvliezen zal u, juist als in een vliegtuig, doen slikken, maar op dat ogenblik gaan de deuren al weer open en bent u zo'n kleine honderd meter boven uw uitgangspunt aangeland. Daar is dan keus tussen verschillende mogelijkheden. Waarschijnlijk zult u direct het panorama willen zien, hetzij buiten hetzij achter glas. In de openlucht moet u even aan de wind wennen, die op deze hoogte nooit verstek laat gaan. Ruim 500 mensen kunnen zich tegelijk op de platforms bevinden. Binnen zijn dan twee restaurants, amfitheatersgewijze ingericht en toepasselijk „Het Kraaienest" genaamd. De keuken heet uiteraard „Kombuis". Boven de top van de mast rijst nog een 15 meter lange vlaggestok uit, ook tot dit doel in gebruik, maar waarin het publiek tevens een gestyleerde tulp gelieve te zien.

De twee liften stoppen ook op dertig meter hoogte, waar nog een belangrijk element van de Euromast te bezichtigen is: de stuurhut met brug, geheel ingericht door jonge leerlingen van de bedrijfsschool van Wilton-Fijenoord. Kompas, stuurwiel, telegraaf, echolood, radar, enfin, alle moderne navigatiemiddelen hebben hier een plaats gekregen. Zij symboliseren nog het sterkst de verwantschap tussen toren en haven(stad).

Het „pièce de milieu" van de Floriade" is de „Euromast". Technische gegevens: Hoogte 119 m; schachtdiameter 9 meter, restaurant (het „Kraaienest") 215 zitplaatsen; omloop om restaurant 160 staanplaatsen; uitzichtplatforms 520 staanplaatsen; „kajuit" 60 zitplaatsen; liftsnelheid 4 m per sec.; capaciteit van twee liften 900 personen per uur; stuurbrug 30 m hoogte. (Uitbouw aan onderste helft van de mast, op de tekening ter wille van de duidelijkheid weggelaten, zie foto).

De betekenis van de in de tekening geplaatste cijfers is: 1. restaurants (het „Kraaienest"), 2. keuken (het „Kombuis"), 3. navigarium, 4. ruimte voor techn. apparatuur, 5. liftmachinekamer, 6. lichtschachthuis, 7. noodtrappenhuis, 8. „kajuit" met „Iglo", 9. expeditie en voorbereidingskeuken, 10. ruimte voor techn. apparatuur, 11. hoog- en laagspanningsruimte.

Op deze dwarsdoorsnede is de mast in tweeën „geknipt". Als men aanneemt, dat men het onderste deel van de voorzijde beziet, dan ziet men van het bovenste deel de achterzijde.

Over de vrijheid

De Sociale commissie van de economische en Sociale raad der Verenigde Naties heeft een ontwerp-verklaring aanvaard over de vrijheid van inlichtingen. Daarin wordt o.a. gezegd dat ieder, individueel en gezamenlijk, het recht heeft te trachten inlichtingen te krijgen, inlichtingen te ontvangen en mee te delen. Het ontwerp werd aanvaard met vijftien stemmen voor, geen tegen en drie onthoudingen (Bulgarije, Polen en de Sovjet-Unie).

De verklaring zal voor bestudering naar de algemene vergadering worden gezonden.

Volgens het ontwerp moeten alle regeringen een beleid voeren volgens hetwelk een vrije nieuwsstroom in de landen en over de grenzen is verzekerd. De inlichtingen-media moeten gebruikt worden ten dienste van het volk.

Het uitoefenen van de rechten en vrijheden brengt bijzondere verantwoordelijkheden en plichten met zich mee. Zij die nieuws verspreiden moeten in goed vertrouwen streven naar het waarborgen van nauwkeurigheid der weergegeven feiten en de rechten en de waardigheid van landen, groepen en individuen, zonder onderscheid van ras, nationaliteit of geloof, eerbiedigen.

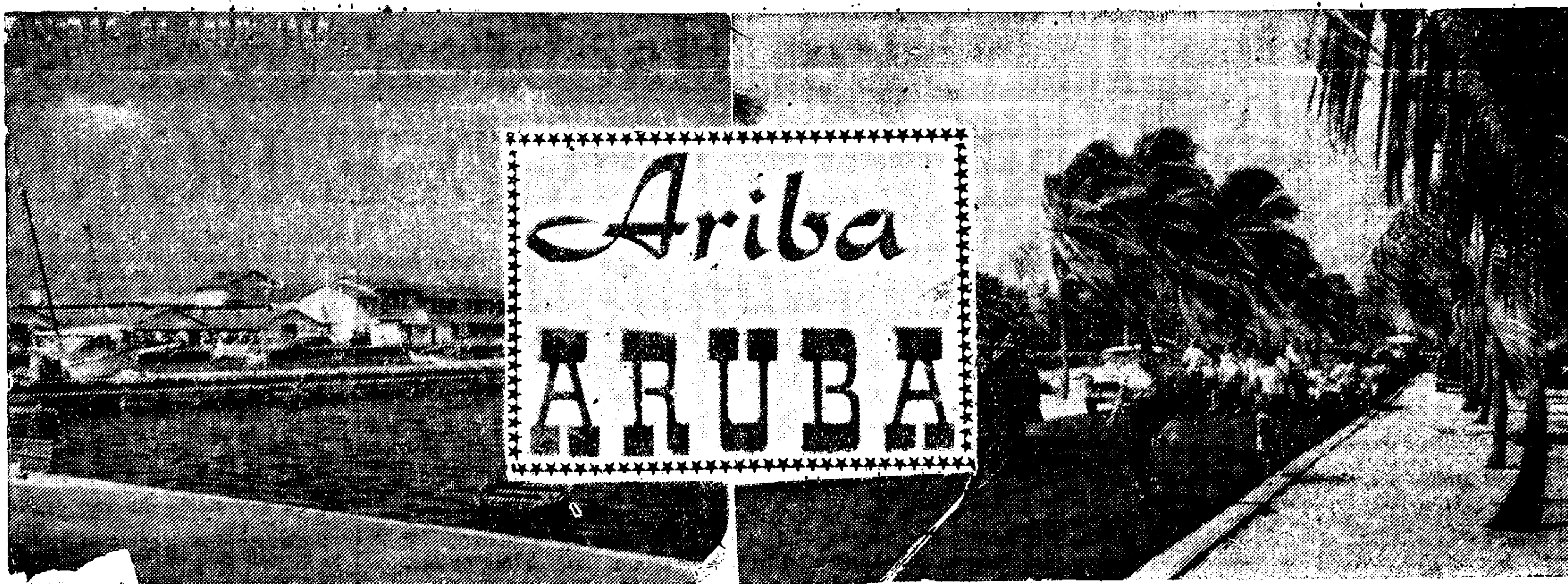
ERIC DE NOORMAN: — INGRID

12. — De mannen zien hun wapens nog eens na en in stilte volgen zij hun gidsen langs een snel hertenspoor. „Hier viel het monster op ons aan, heer", fluistert de aanvoerder, na verloop van enige tijd stilstaand. „Ik geloof, dat het dezelfde knaap is, die vorig jaar een paar van onze schapen doodde...... Ik zeg u, het is een kwaaie rakker!" „Dan wordt het tijd, dat hij zijn loon krijgt", gromt Olaf. „Kijk! Hierheen is hij gegaan......" De mannen klemmen hun speren stevig vast; allen zijn min of meer gespannen en ook Erwin is voor het ogenblik alle andere gedachten vergeten...... „Moeten we nu met z'n allen die ene beer te lijf?" gromt Svein, als ze achter elkaar langs het spoor voortlopen...... „Dat valt me van je tegen, vriend Olaf!" „Wat wou je doen, onnozele Sakser", snauwt deze. „De beren zijn pas te voorschijn gekomen, ze rammelen van de honger en zijn dus gevaarlijker dan anders, bovendien is dit heerschap nog gewond ook!" „Je krijgt de kans nog wel, Sveintje, om er een alleen te jagen, maar niet deze!" valt Eric glimlachend bij. Voor hen maakt de gids een waarschuwend gebaar en als één man houden ze de pas in, de honden grommen zacht. „Nog geen gewouwel meer, Sakser", fluistert Olaf, „dit is geen kinderspel." Ongemerkt heeft de berenjager de leiding genomen en Eric laat hem rustig begaan. „De wind is goed", fluistert de Noorman...... als zij dicht bijeen voortsluipen...... Olaf knikt zwijgend en wijst vooruit...... Daar, op nauwelijks honderd pas afstand doemt de vorm van een kolossale bruine beer tussen de sthammen op.

Vijf boeken over de Antillen

Drie nieuwe Hartogs, twee foto-albums op het program

Oranjestad. — Naar wij vernemen zullen de Gebroeders de Wit te Oranjestad dit jaar met vijf boeken over de Nederlandse Antillen op de markt komen. De Geschiedenis van Aruba, van de tijd der Indianen tot op heden, door dr. J. Hartog, verschenen in 1953, is al geruime tijd geheel uitverkocht, een opmerkelijk feit voor wie weet dat de oplage uit 2000 exemplaren bestond. Men deelde ons mede, dat niet alleen op Aruba, maar ook op andere eilanden, in Nederland en zelfs in de Verenigde Staten goed verkocht is. Verschillende ambassades in Zuid-Amerika kochten het boek „Aruba". Omdat er nog steeds vraag is naar dit boek zal in de loop van 1960 een tweede ongewijzigde druk van de Geschiedenis van Aruba verschijnen.

Gebleken is dat er door het toenemend toerisme nu al een groeiende vraag is naar een Engelse editie van Hartog's Geschiedenis van Aruba. Niet alleen bezoekers vragen om een boek in het Engels, maar er komen ook aanvragen binnen uit het buitenland om een historisch overzicht van Aruba. De heer De Wit, die door zijn vijf winkels van Oost- naar Westpunt als geen andere zijn koopmansoor te luisteren kan leggen en ons mededeelde dat er op Aruba zelf ook vraag is naar een Engelstalige uitgave van de Geschiedenis van Aruba, heeft thans opdracht gegeven voor de vertaling van het volledige boek van Hartog in het Engels.

Alleen de noten, die immers toch meestal verwijzen naar bronnen en boeken in de Nederlandse taal of in Nederlandse archieven, zullen in overleg met de auteur in de vertaling worden weggelaten. De Gebroeders de Wit hopen de Engelse editie, waar vooral ook in het Aruba Caribbean Hotel veel naar gevraagd wordt, nog in de loop van 1960 gereed te kunnen hebben. Ook deze uitgave wordt, evenals de Nederlandse editie, rijk geïllustreerd.

Tenslotte deelde de uitgever ons mede, dat dr. Hartog gereed is gekomen met de Geschiedenis van Curaçao, een boekwerk dat niet minder dan 1400 bladzijden zal tellen en daarom in twee delen zal worden uitgegeven. Het manuscript is op het ogenblik in bewerking bij de zetter en hoewel dit natuurlijk in dit vroege stadium nog niet met zekerheid kan worden gezegd, hoopt de uitgever dat ook het deel „Curaçao" nog dit jaar afgeleverd kan worden. De auteur heeft in dit derde deel van zijn reeks over de historie van de Nederlandse Antillen, de gehele geschiedenis van de tijd der Indianen tot omstreeks 1951 (de autonomie) behandeld. Vooral aan de Spaanse tijd van Curaçao (1499—1634) is veel aandacht besteed.

Zijn dit al drie werken in vier banden, die tegen het eind des jaars verwacht worden, medio 1960 komen de grote foto-albums van dr. Harald Busch, kunstfotograaf, kunsthistoricus en conservator van de Hamburgse musea, die verleden jaar op uitnodiging van de uitgevers Gebroeders de Wit anderhalve maand op Aruba en Curaçao vertoefde. Uit de ruim 2000 foto's hebben de uitgevers en de fotograaf 160 foto's van Aruba en 160 foto's van Curaçao gekozen en hiervan twee afzonderlijke albums samengesteld, die gelijktijdig in het Nederlands en Engels worden gepubliceerd. Aruba, met begeleidende tekst van Lago's William C. Hochstuhl, is een openbaring. Dr. Busch weet als geen ander „leven" en „diepte" in zijn foto's te brengen, iets wat tot nu eigenlijk aan niemand gelukte. Door het enorme aantal foto's dat gemaakt werd, kon men ook werkelijk alleen de meest superieure foto's kiezen. Frappant is het hoe een fotograaf als dr. Busch van oud en nieuw Aruba toch een harmonisch geheel maakt: de kleine koenoekoehuisjes, omgeven door fluwelen, bloeiende bougainvilles, aangevleid tegen de zachte glooiing van een heuveltje en dan opeens de kraakinstallaties van de olie. De duinen van Fontein met het Palmenstrand en het nieuwe hotel — alles vindt men in dit foto-album.

Dr. H. G. Hermans van Brievengat schreef de begeleidende tekst voor het deel Curaçao, dat ongetwijfeld niet minder frappant is. Zoals wij zeiden, kunnen deze twee fotoalbums binnen enkele maanden op onze eilanden worden verwacht. Voor verkoop en prijzen mogen wij, uiteraard, verwijzen naar de advertenties, die al verschenen zijn en die bij aankomst zullen worden geplaatst.

Alle boeken van de Uitgevers Gebroeders de Wit kunnen in Nederland uit voorraad worden geleverd. Men kan dus bij de Antilliaanse boekhandel betalen en het boek, zonder pprto of kans op beschadiging, in Nederland laten afleveren.

Telefooncentrale behoeft verdere uitbreiding

Oranjestad. — Het B.C. schrijft de Raad o.m.:

De uitbreiding van het aantal aansluitingen op de telefooncentrale te Oranjestad geschiedt op het ogenblik in een dusdanig hoog tempo, dat nog vóór het einde van het jaar 1960, hoogstwaarschijnlijk begin oktober, de capaciteit van de centrale volledig zal zijn benut. Verwacht mag derhalve worden dat begin oktober 1960 in Oranjestad gestopt moet worden met het maken van nieuwe aansluitingen.

Per half juli 1959 werd een uitbreiding van de centrale Oranjestad met 400 nummers in dienst gesteld. Op dat ogenblik bedroeg het aantal aansluitingen op de centrale 1338, terwijl een wachtlijst van 160 aanvragen moest worden afgewerkt. Tot medio april 1960 werden 354 nieuwe aansluitingen gemaakt, terwijl 78 aangeslotenen hun telefoons opzegden, zodat het aantal aansluitingen toenam met 276 stuks. Ondanks de genoemde 354 nieuwe aansluitingen zijn er op het ogenblik nog 116 niet afgewerkte aanvragen voor telefoon, een aantal dat in de maanden december 1959/januari 1960 tijdelijk terug gebracht was tot 80 stuks, maar op het ogenblik weer dagelijks oploopt, voornamelijk als gevolg van het feit dat de nieuwe telefoontarieven erg aantrekkelijk blijken te zijn. Sinds juli 1959 tot heden is dus het aantal aansluitingen toegenomen met 276 stuks of wel ruim 30 aansluitingen per maand, waarbij er nog rekening mee gehouden moet worden, dat de laatste maanden een groot gedeelte van het personeel is ingezet voor het maken van aansluitingen in het rayon San Nicolas, waar ook een grote wachtlijst moet worden afgewerkt. Was dit niet gebeurd, dan was de stijging van het aantal aansluitingen op de centrale Oranjestad nog groter geweest.

Op het ogenblik heeft de centrale Oranjestad een capaciteit van 1800 telefoonnummers, waarvan er 1614 zijn uitgegeven. Er zijn dus nog 186 vrije telefoonnummers, d.w.z. bij het huidige tempo van 30 aansluitingen per maand nauwelijks voldoende voor een periode van 6 maanden.

Hierbij is nog geen rekening gehouden met het feit, dat een opgeheven aansluiting niet direct kan worden uitgegeven, omdat het telefoonnummer nog onder een andere naam bekend is.

Oorspronkelijk was door ons geraamd, dat einde 1961 de centrale Oranjestad uitgebreid zou moeten zijn. Dit was gebaseerd op het feit, dat van 1950 tot 1959 de jaarlijkse toename van het aantal aansluitingen gemiddeld niet meer dan 100 stuks bedroeg. Nu heeft echter de toename over 9 maanden reeds 276 stuks bedragen de verwachting is gewettigd, dat dit uitbreidingstempo voorlopig niet zal afnemen. Dit moge blijken uit het feit, dat het aantal wachtende aanvragen voor aansluiting inmiddels weer gestadig oploopt.

Lag het oorspronkelijk in de bedoeling om op de begroting 1961 crediet aan te vragen voor een uitbreiding van de centrale Oranjestad met 400 nummers, thans is het noodzakelijk geworden de uitbreiding te versnellen en op de begroting 1961 crediet te ramen voor 600 nieuwe nummers. De levertijd van centralemateriaal beloopt echter ruim één jaar. Het zou dan ook minder juist zijn met de bestelling van de apparatuur te wachten tot januari 1961, althans tot na de vaststelling van de begroting voor 1961. De uitbreiding zou immers dan pas in gebruik worden genomen in het begin van 1962, hetgeen impliceert dat vanaf oktober 1960 tot februari 1962 een volkomen stilstand zou bestaan en geen aansluitingen meer gemaakt zouden kunnen worden. Het is dan ook nodig om, vooruitlopende op de begroting voor 1961, reeds nu een uitbreiding voor de centrale Oranjestad van 600 nummers te bestellen. Rekening houdende met de huidige levertijd betekent dit, dat deze uitbreiding in juni 1961 in gebruik kan worden genomen.

De kosten van uitbreiding van de centrale Oranjestad met 600 lijnen bedragen ƒ 105.000.—. Dit bedrag zal op de begroting voor 1961 moeten worden geplaatst.

Succesvolle proef met taximeter

Oranjestad — Het bestuurscollege heeft de Raad geschreven, dat de proef welke genomen werd met een taximeter (in een auto van het toeristenkantoor) zeer bevredigend is verlopen. Het Bestuurscollege wenst thans tot bestelling van de meters over te gaan. Op de begroting 1959 werd een bedrag gevoteerd van f. 6.300.— voor dertig meters. Gezien echter het feit dat het aantal taxi's enigszins zal worden vergroot en tevens enkele meters in voorraad wenst te hebben, stelt het BC nu voor om veertig meters te bestellen en het crediet hiertoe tot f. 8.000.— te verhogen.

„Onze Vloot" werft leden

Oranjestad. — De Arubaanse afdeling van de Kon. Vereniging Onze Vloot is begonnen met een ledenwerf aktie. Wil men de vele aktiviteiten voortzetten, dan is het nodig dat er meer inkomsten worden verkregen door een groter aantal leden.

„Onze Vloot" verzorgt onder meer de kerstviering voor de Mariniers, verleent medewerking bij het organiseren van uitstapjes bij bezoeken van oorlogschepen, geeft steun aan militaire tehuizen etc.

Lidmaatschap van de vereniging brengt onder meer het voordeel van een gratis abonnement op het zeer goed verzorgde maandblad Ons Zeewezen.

Voor byzonderheden verwijzen wij naar de advertentie elders op deze pagina.

Agenda Aruba

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat No. 16 — Telefoon 1233.

Bioscopen:

DE VEER **8.30 uur:**
„Tempestad sobre paris"
met Gino Cervi en Valentina Cortese — 18 jaar.

RIALTO **8.00 uur:**
„La mafia del crimen"
met Laura Hidalgo en Julian Soler — 18 jaar.

PRINCIPAL **8.00 uur:**
„The naked maja"
met Ava Gardner en Anthony Franciosa — 18 jaar.

AURORA **7.30 uur:**
„Rustlers on horseback"
met Eddy Waller en Roy Barcroft — alle leeftijden.

SAVANETA **7.30 uur:**
„It, the terror from beyond space"
met Marshall Thompson en Shawn Smith — alle leeftijden.

WIT-GELE-KRUIS:

Zuster Perpetua en Zuster Ewalda. Tel 2200

Nachtdient Botica's:

O'stad. Botica Del Pueblo. Tel. 1253.
San. Nic. Botica Central Tel. 5006

Bridgen

Oranjestad — De voorronden voor het bridgekampioenschap, georganiseerd door de bridgeclub Aruba, zijn begonnen. Zaterdag was de eerste bijeenkomst. Er volgen nu nog, telkens op zaterdagavond een tweetal voorwedstrijden. Daarna gaan de tien best geplaatsten in de eindstrijd, die op 12 en 13 mei wordt gehouden. De stand na zaterdagavond was als volgt:

1	Heren Van Bree — Van Velzen	71.53
2	Heren Reese — Van de Ven	69.64
3	Fam. de Vrie	63.89
4	Heren Groters — Hollander	61.31
5	Heren Schrage — Stenfert Kroese	60.12
6/7	Heren Van Grinsven — Vocks	57.74
6/7	Fam. Van den Brink	57.74
8	Fam. Bosman	54.76
9	Fam. Dijkhout	53.57
10	Fam. Zonjee	51.39
11	Dames Schendstok — Beijer	50.69
12	Heren Muller — Serhos	49.40
13	Heren Bechthold — Brinkenberg	48.21
14/15	Heren Baan — Van Drie	45.83
14/15	Fam. De Meer	45.83
16	Fam. Tucker	44.44
17	Fam. Van de Koppel	44.05
18/19	Fam. Van Aert	43.06
18/19	Mej. Verbunt — Hr. Lopez Henriquez	43.06
20	Dames Van Drie — Schonk	42.26
21	Mej. Heilbron — Hr. Van der Hilst	41.67
22	Fam. Kessel	40.28
23/24	Fam. Poppe	37.50
23/24	Fam. Van Broekhove	37.50
25	Fam. Tielkemeijer	34.52

Kankerbestrijding

Nieuwe actie van Wilhelmina - fonds

Apart röntgenapparaat voor Aruba

Oranjestad — De meest gevreesde ziekte van onze dagen is ongetwijfeld kanker. Ofschoon de laatste jaren aanzienlijke vooruitgang is geboekt bij de bestrijding van deze kwaal is genezing toch alleen maar mogelijk indien de ziekte in het beginstadium wordt ontdekt en behandeld. Maar al te vaak is bij het ontdekken van de ziekte het kwaad reeds zover gevorderd, dat hulpverlening zich noodzakelijkerwijze beperkt tot het verzachten van het laatste leed.

Evenals in Nederland is er op Aruba een Wilhelminafonds, dat zich de bestrijding van kanker ten doel stelt. Veel werd in de afgelopen jaren reeds gedaan. Binnenkort — aldus verklaarde de Voorzitster Mevrouw I. C. Beaujon - Brouwer tijdens een persconferentie die gisterochtend werd gehouden — wordt begonnen met een nieuwe actie. De medische adviesraad, die bestaat uit de artsen Bijl, Blom, Dennert en Hazenberg, heeft zich uitgesproken over de wenselijkheid van het bezit voor Aruba van een speciaal röntgen apparaat voor de bestraling van gezwellen. In belangrijke mate zullen hierdoor transportkosten van patienten — die zich thans voor deze bestraling onder geleide van een arts buitenlands moeten begeven — gereduceerd worden. De totale kosten hiervan worden geraamd op ongeveer twintig duizend gulden. Vanzelfsprekend zal er eerst een röntgenoloog moeten komen, doch hieraan wordt reeds aan dacht besteed.

In het afgelopen jaar waren er gelukkig slechts weinig patienten die bijgestaan moesten worden en als gevolg hiervan kon het Wilhelmina Fonds duizend gulden naar Nederland zenden als bijdrage voor kosten van wetenschappelijk onderzoek.

Gedurende deze nieuwe actie zullen inzamellijsten circuleren en in verschillende zaken zullen collectebussen worden geplaatst. Tevens zullen — gedurende de eerste week — iedere ochtend in het postkantoor te Oranjestad strikjes worden verkocht. Verder aan de meeste clubs medewerking verzocht door het organiseren van bridge,- bingo,- dansavonden etcetera. In de tweede helft van dit jaar zal worden begonnen met de verkoop van zegels.

Per actie komt jaarlijks ongeveer 7 a 8 duizend gulden binnen. Maar het bestuur verwacht dit keer een grotere opbrengst. Op deze wijze wordt gehoopt de bevolking van Aruba aan het betreffende rontgenapparaat te helpen, dat dan in het San Pedro Hospitaal zal worden ondergebracht. Het Wilhelmina Fonds helpt eenieder die dit nodig heeft. Mevrouw Beaujon deelde mede dat er dankbare patienten zijn, die in maandelijkse termijnen trachten terug te betalen wat het fonds hun verschafte.

Mevr. I. C. Beaujon - Brouwer, voorzitster; Mevr. A de Veer - Henriquez, vice-voorzitster; Mevr. Dennert - Touber, secretaresse; Mevr. M. Dutyn Noltenius, 2e secretaresse; Mevr. H. Porry - de Veer, penningmeesteresse en Mevr. V. Henriquez - Cores, 2e penningmeesteresse. Verder hebben nog drie dames een functie als commissaris, te weten Mevr. A. Schelhout, Mevr. H. van Romondt, Mevr. E. Robles en Mevr. Croes - Croes.

Wij wensen het actieve bestuur van harte succes met deze nieuwe actie. Waar het hier gaat om een daad van menslievendheid, zijn wij ervan overtuigd, dat de bevolking van Aruba zal helpen zoveel als maar mogelijk is.

EILANDGEBIED ARUBA

DE GEZAGHEBBER VAN ARUBA

en

MEVROUW BEAUJON

zullen ter gelegenheid van de VERJAARDAG van H.M. DE KONINGIN, gaarne ontvangen op dinsdag 3 mei a.s. van 8 uur 30 tot 10 uur 30, ten Gezaghebbershuize.

Avondkleding.

EILANDGEBIED ARUBA

De Gezaghebber van het eilandgebied maakt bekend, dat Zijne Excellentie de Waarnemend Gouverneur van de Nederlandse Antillen zich voorstelt op zaterdag 30 april a.s. des namiddags te 5.30 uur ten huize van de Gezaghebber openbaar gehoor te verlenen ter gelegenheid van de verjaardag van Hare Majesteit Koningin Juliana.

Kleding vrij.

EILANDGEBIED ARUBA

De Ontvanger van het eilandgebied Aruba maakt hierbij bekend, dat de aanmaningen voor waterlevering over de maand FEBRUARI 1960 op 28 APRIL 1960 zullen worden verzonden en dat de aanmaningskosten hiervoor vanaf 29 april 1960 in rekening zullen worden gebracht.

EILANDGEBIED ARUBA

De Havenmeester roept hierbij sollicitanten op voor de functie van STUURMAN-MOTORIST bij de Haven- en Loodsdienst op Aruba.

Sollicitaties dienen rechtstreeks aan het Bestuurscollege van dit eilandgebied te worden gericht.

UITNODIGING

Het Bestuur van de

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VERENIGING

„ONZE VLOOT"

afdeling Aruba nodigt U langs deze weg uit lid te worden van de Arubaanse afdeling van „ONZE VLOOT".

U steunt hierdoor het mooie werk van „Onze Vloot" en ontvangt daarbij geheel gratis, maandelijks, het goedverzorgde blad „Ons Zeewezen".

Het lidmaatschap bedraagt slechts **VIJF GULDEN per jaar.**

Opgave voor lid en nadere inlichtingen bij:

Voorzitter Dr. O. A. Bijl, p.a. Gezondheidsdienst
Secretaris J. A. van der Schoot, p/a Neme
Penningmeester A. v. der. Linden p/a D.O.W.

Radio en Televisie

CUROM

(346.8 meter)

DINSDAG

15.15 Een kwartier met Howard Lanin
16.30 Jukebox Bonairiano
18.00 Regeringsuitzending (Pap.)
18.15 Het Heineken-kwartier
18.30 „The Voice of Israel", in samenwerking met de Israëlische consul op Curacao
19.00 Regeringsuitzending (Ned.)
19.45 De lichte toets met Antilliaanse muziek
20.45 Het programma van de Overzeese Gas- en Electriciteits Maatschappij
21.15 Uitzending van het Cultureen Centrum
21.30 „Hedendaagse Nederlandse componisten", een causerie van de heer Lodewijk Prins van Radio Nederland Wereldomroep

WOENSDAG

8.15 Kostelanetz speelt uit „Carmen"
9.45 Intermezzo met Ray Anthony
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 Klassieke muziek: het philharmonisch orkest van Israël speelt de eerste symphonie van Mahler
11.15 Herhaling van de causerie van Max Tak
11.30 Raul Rosales aan de vleugel
11.45 Cubaanse artisten
11.55 Noticia na Papiamento
12.03 Het orkest van Frank Chacksfield
12.30 Berichten ANP- en Curom-nieuwsdienst
13.00 Zwerftocht door de Latijns-Amerikaanse muziek
13.30 Uitzending van de Unesco: „Por Nuevos Senderos"
14.00 Concert nr 5 voor piano en orkest van Saint-Saëns
15.15 Muziek uit Frankrijk
15.30 „Op de thee bij CTC"
16.30 Hora infantil bao di direccion di Sra Laura Hart
18.15 Variedad Musical
18.30 Voor de Nederlandse Koopvaardij
19.00 Nieuwsberichten
19.15 Palacios-programma (Spaans)
19.45 De lichte toets met muziek uit de Ver. Staten.
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Por los Caminos de Venezuela
21.30 Declamatie door Elis Juliana
21.45 „The Philips Music Box"
22.15 „Musical Nightcap"
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

RADIO KELKBOOM

DINSDAG

18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.45 Voorlichtingsdienst
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Variacion musical
19.30 Musica hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte americana
20.15 Lagrimas de una madre
20.30 Un programa cu Padu del Caribe
20.45 Carlos Torres
21.00 Peticiones
21.30 Sarita Montiel
21.45 Orquesta Aragon

WOENSDAG

11.30 Musica cu cha-cha-cha, boleros y tumbas
12.00 Lunchmuziek
21.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica varia
16.00 Musica mejicana
16.30 Noticia lokaal-polis y deportiva
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones cubanos
17.15 Hermanas Benitez
17.30 Un programa cu Merengue
17.45 Calypsos
18.00 Programa di Nutricia

AVROS

DINSDAG

14.30 Hindostaanse uitzending
16.00 Matinée musicale
17.45 R.V.D.S.- uitzending
18.15 Voor de dierenbescherming
19.00 Njoensoe na ini sranan tongo
19.45 Wat zegt de wet?
20.00 Het duo los Panchitos
22,00 De stem van het vaderland

WOENSDAG

8.00 Hawaiian-melodieën
9.00 Nieuws en familieberichten
10.45 Glenn Miller
11.00 Twarfoe joeroe njoensoe
11.15 Klanken van eigen bodem
12.45 Nieuwsberichten
13.00 Teneage hour
14.00 Hindostaanse-uitzending
16.15 Matinée musicale
17.45 RVDS-uitzending
18.00 Nieuws
18.15 Militair allerlei
20.00 Gesproken brief uit New York
20.15 Woensdagavondconcert
21.50 Nieuwsberichten
22.30 „The ivory board

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

DINSDAG

18.43 Nederlands nieuwsjournaal
18.50 Muziek uit de Baltische landen
19.10 Kroniek van de Antillen en Suriname
19.45 Overzicht van het werk der Verenigde Naties
19.55 Cabaret
20.20 Stemmen uit het moederland
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Rector A. H. Schlütken

WOENSDAG

18.32 Nieuws
18.43 Nederlands nieuws
18.50 Jazz in Nederland
19.05 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Suriname
19.35 Muziek en liedjes voor iedereen
20.25 Logboek van een nieuw Europa
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door ds G. R. Visser

RADIO CARACAS TELEVISION

DINSDAG

18.00 Cortos cinematograficos
19.15 La novela Ace
19.30 No diga si, no diga no
20.00 El observador Creole

20.15 Su novela Palmolive
20.30 Suspenso con Alfred Hitchcock
21.00 La novela Camay
21.15 Amador Bendayan en television
21.30 Documentales
22.00 Documentales
22.30 Cineprograma

WOENSDAG

10.00 El calendario de mam
10.30 Cosas de mujeres
11.15 Cortos cinematograficos
11.30 La perfecta ama de casa
12.00 Show de las doce

13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Cortos cinematograficos
14.30 Club femenino
15.00 Por el ojo de la cerradura
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.30 Club de los nietos
17.30 Cortos cinematograficos

New Yorkse Beurs

Het gemiddelde van Dow Jones voor industrielen heeft gistermorgen op de New-Yorkse effectenbeurs een belangrijk punt van weerstand doorbroken en rond het middaguur hadden koersbepalingen tot een punt of meer de overhand. Tekenen van herstel waren in de namiddag schaars en de grondstemming bleef zwak met verdere koersdalingen, waarbij het gemiddelde voor industrielen van Dow Jones op het laagste punt voor zes weken terecht kwam. De markt sloot zwak met koersdalingen tot twee punten. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 222, waarvan hoger 252, lager 767 en onveranderd 203. De aandelenomzet bedroeg 2.980.000, de obligatieomzet 5.560.000 dollar.

De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel	88 3/8
Anaconda Copper	51 1/8
Bethlehem Steel	43 1/2
Dupont de Nemours	208 3/4
General Electric	88 7/8
General Motors	44
International Tel and Tel	39 7/8
Royal Dutch	39 3/4
Shell Oil	34 1/4
Standard Oil of N. Jersey	42
U. S. Steel	77-1/4
Canadian Pacific	26 1/8
International Nickel	105
Royal Dutch Am. Shares	64 3/4 bied
KLM	28 1/2
Aluminium Company	90 3/4
Ford Motor	67 5/8
Dow Jones	611.13

Amsterdamse Beurs

Na een lagere opening trokken de koersen vanmiddag voor de internationale waarden niet onbelangrijk aan als gevolg van buitenlandse en lokale aankopen waardoor de verliezen tot circa vijf punten ten opzichte van de vorige slotkoersen werden gereduceerd. Kon. Olies maakten hierop een uitzondering en noteerden een gulden boven gisteren. Claims AKU was na een lagere opening aan de vaste kant. De cultuursector gaf Deli een goed herstel te zien. Scheepvaarten bleven stil en vrijwel onveranderd. Staatsfondsen waren kalm en een weinig hoger.

Kon. Olie	150.10
Unilever	823 1/4
Philips	925 5/8
Philips Pref.	279
AKU	468 7/8
Scheepvaart Unie	142
KNSM	177 1/2
KPM	129
Ned Handel Mij	261
Nat Handels Bank	160
HVA	168
Amsterdam Rubber	111 3/8
Deli Mij	175.80
3 pct Ned '47	92 13/16
HAL	135 3/4
Walvisvaart	113
Amsterdamse Bank	339 1/4
HBU Cert	217 1/4
Billiton 2e	351
Overzeese Gas	269 1/2
Borsu Mij	59 1/2
Lindeteves	132
Rotterdamse Bank	284 1/2
Curaçaose Handel Mij	158 1/2
W. M. Muller	449
KLM	110
Hoogovens	668 3/4
Nievelt Goudriaan	136
Excelsior	148 1/2
Ant. Brouwerij	246
Rott. Lloyd	143
Stokvis R. S.	231 1/2
Lening Ned Ant	99 3/4
Bank Ned gem 4 1/2 '58/59	98 5/8
Bank Ned gem 6 pct 1957	109 1/2
Bank Ned gem 5 1/4 1958	103 5/8
Nederl 4 1/4 pct 1959	97 9/16
Ant Verf	178
ANP-CBS-Beursindices:	
Intern Concerns	542.34
Industrie	264.56
Scheepvaart	153.02
Banken	187.18
Cult ennz	142.40
Algemeen	364.05

Amerikaans bezoek aan Waterplant

Van de zijde van het Departement van binnenlandse zaken van de U.S.A. is belangstelling getoond om een bezoek te brengen aan onze water- en elektriciteitsfabriek op Balashi. De regering van de V.S. is van plan drie distillatiefabrieken op te richten en men wil gaarne kennis nemen van de ervaring welke men op Aruba op het gebied van zeewaterdistillatie heeft opgedaan. Ook de waterfabriek op Curaçao zal worden bezocht. Gisteravond kwamen in dit verband met de KLM op Aruba aan de heren Fred I. Aandahl, Assistent Sekretaris van het Departement van binnenlandse zaken en Allen Sywin, „Assistent Director of Demonstration Plants in the Office of Saline Water".

De delegatie blijft tot heden op Aruba en vliegt dan door naar Curaçao.

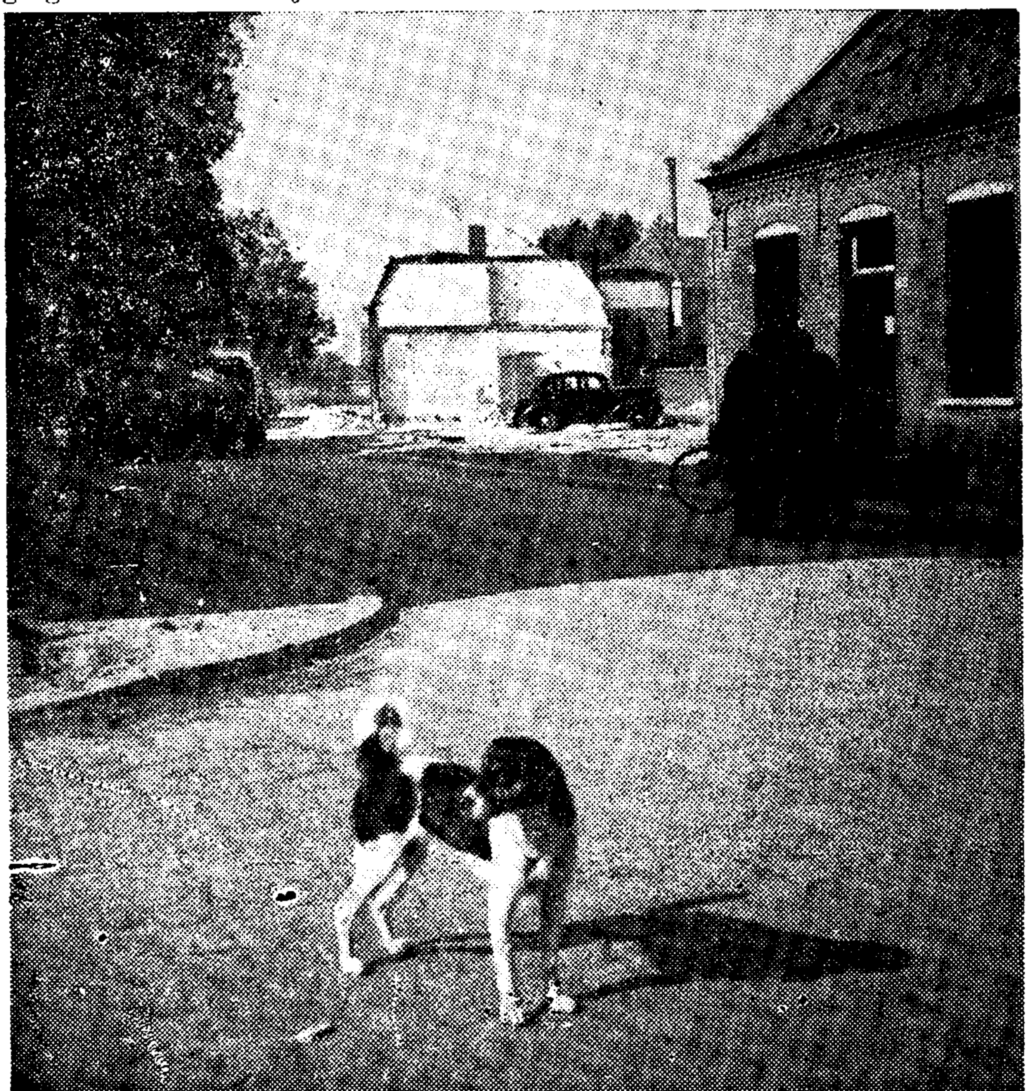
De heren Aandahl en Sywin werden op het vliegveld begroet door de heren F. J. Tromp, gedeputeerde voor de Watervoorzieningsdienst, E. O. Petrona, gedeputeerde voor openbare werken, ir S. Faber, hoofd Watervoorzieningsdienst en N. A. Piña L., hoofd Voorlichtingsdienst.

Om zich te wreken over de dood van zijn broer, die werd gedood in een twist om een klein stuk grond, heeft een Indiër veertien leden van de familie van de moordenaar van zijn broer gedood.

Talrijke klachten over de NEDERLANDSE HOND

(Van een medewerker in Nederland)

De Algemene Nederlandse Vereniging voor Vreemdelingenverkeer heeft zich onlangs tot alle gemeentebesturen gewend met een adres tegen de verontreiniging van de straten door honden. Dit naar aanleiding van de vele opmerkingen van buitenlanders, die zich beklaagd hebben over het feit, dat Nederland niet zo proper blijkt te zijn als hun altijd is voorgehouden en zelfs op vele plaatsen haast onbegaanbaar is tengevolge van de talrijke „visitekaartjes", die los- en vastlopende honden op de trottoirs deponeren. De vreemdelingen hebben niet alleen geklaagd over de verontreiniging van de straten, maar ook over die van parken en bossen en niet te vergeten het strand, waar het (honden)vuil wel extra onaangenaam is. Het onderwerp is ook in de Amerikaanse pers ter sprake gekomen: In The New York Times van 19 juli 1959 lucht Beatrice K. Brown uit Maplewood, N.J., haar hart over de ervaringen die ze tijdens een boottocht door ons land heeft opgedaan. „Met name de straten van Den Haag waren ongelofelijk vies (ze houden hun honden ook niet aan de lijn)", zo schrijft ze. Dit stuk wordt geciteerd in The Travel Agent van 25 november 1959. De auteur, Theodore Handelman, wijst er dan in het toeristisch vakblad op, dat dit soort dingen de kwaliteit van het „toeristische produkt" aanzienlijk verminderen en zo onvermijdelijk tot een teruggang in de toeristische belangstelling leiden. Het is deze overweging, die de ANVV in het geweer heeft gebracht. Maar de klachten komen niet alleen uit het buitenland: ook in Nederland wordt allerwegen gewezen op de overlast, die van de „uitgelaten" honden wordt ondervonden. Regelmatig wordt de kwestie aangesneden in de ingezonden-stukkenrubrieken van regionale bladen, waarbij soms eindeloze debatten ontstaan. Het Eindhovens Dagblad heeft juist zo'n hondenreeks afgewerkt; het kreeg maar liefst twintig bijdragen over het onderwerp en hondenlief- en lasthebbers gingen elkaar fel te lijf.

Hondenbelasting varieërt van nul tot 150 gulden

Het probleem doet zich het sterkst voor in de drukke bevolkingscentra, die automatisch tevens hondencentra zijn. De honden doen daar op druk begane en beperkte ruimten wat ze op het platteland haast onopvallend doen, nl. datgene wat honden nu eenmaal moeten doen. Een hond wordt daarvoor uitgelaten. Waarom eigenlijk? Men laat toch ook geen katten uit? Kan men geen „hondenbakken" invoeren? Nee, zei ons een erkend kynoloog. Wij vertelden hem van een man, die zijn hond zo gedresseerd had, dat het dier keurig naar het toilet ging. „Zoiets is in incidentele gevallen, met zeer intelligente honden, wel bereikbaar", gaf de deskundige toe. „Men kan een hond ook leren, de krant uit de bus te halen. Maar dat zijn hobbies, daar kun je geen algemene stelregel van maken. Het is ook tegen de aard van het dier: een kat graaft van nature een kuiltje, dat ze weer netjes dichtmaakt. Een hond doet dat nooit. Bij hem moet hetgeen hij achterlaat bij voorkeur duidelijk waarneembaar zijn, want het dient mede om zijn territorium aan te duiden. Honden plaatsen „reukvlaggen" op zoveel mogelijk plaatsen, waarbij ze die van de concurrentie zoveel mogelijk bedekken. Dit leidt tot het bekende, steeds herhaalde gebaar „tegen het boompje", maar ook de visitekaartjes spelen er een rol bij. Ze kiezen daar ook vaste plekjes voor uit", aldus de deskundige. Hij gaf overigens direct toe, dat men ook de hondennatuur in onze stadscentra maar niet de vrije teugel kan geven. „Het aantal honden in Nederland is schrikbarend groot en iedereen heeft de plicht, de overlast die zijn hond teweeg brengt, tot het uiterste te beperken", zo besloot hij zijn college.

Hoeveel honden er in Nederland zijn, weet geen mens. Zelfs het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft er geen enkel cijfer over. In de gemeenten weet men er iets meer van, want daar wordt dankbaar gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het heffen van hondenbelasting. Maar waar ook gemeentelijke belastingen nogal eens ontdoken worden, weet men ook daar nooit het juiste aantal. Sommige gemeenten oefenen op de aangifte nauwelijks controle uit, anderen hebben controleurs in dienst die er dagwerk van maken en loslopende honden opjagen om te kijken waar ze binnenvluchten: daar woont dan de baas en als die niet betaald heeft, mag hij een boete neertellen die soms het viervoud van de verschuldigde belasting bedraagt. Zowel wat de belastingtarieven betreft als t.a.v. de voor honden geldende verordeningen zijn van plaats tot plaats grote verschillen te constateren. Sommige gemeenten hebben gedetailleerde voorschriften voor de levenswandel van de honden, anderen volstaan met enkele summiere bepalingen, die vaak totaal verouderd zijn. Een steekproef heeft ons aangetoond, dat er plaatselijk grote lacunes zijn, waardoor het euvel van de bevuiling en andere ellende — van vernielde planten tot en met ernstige verkeersongelukken — niet voldoende kan worden bestreden.

„Kinderaftrek"

De meeste honden leven — uiteraard — in Amsterdam. Daar staan 27.800 honden geregistreerd, maar de belastingdienst wil zich niet wagen aan een taxatie van het aantal klandestiene honden: „Dat is in Amsterdam niet te bekijken". De hondenliefhebbers betalen jaarlijks per hond ƒ 4 tot ƒ40,—; dit bedrag varieert naar... de huurwaarde van het pand.

Rotterdam telt officieel 22.000 honden. Het aantal klandestiene honden wordt er op 4000 getaxeerd; daar wordt twee ochtenden per week door rayonagenten naar gespeurd. Rotterdam onderscheidt twee groepen: waakhonden (f 8,-) en luxehonden (f 10,—). De eerste groep omvat slechts 600 stuks (in de randgebieden). De Maasstad geeft de liefhebberij ruim baan: iedere volgende hond kost maar f 2,50, een soort „kinderaftrek" dus....

Den Haag doet dat heel anders. Daar heeft men 20.000 geregisteerde honden: 42 bedrijfshonden (b.v. „rattenvangers" op tuinderijen in Loosduinen), tarief: ƒ 8,—; 218 waakhonden, tarief: ƒ 20,— en de rest luxehonden die minstens f 25,— per stuk opbrengen. De eerste hond kost ƒ 25,—, de tweede ƒ 50,— en de derde ƒ 75,—. Voor meer dan drie honden (kennel) betaalt men f 150,-. Klandestiene honden zijn er niet veel in Den Haag. „Elke maand houden wij in een andere wijk een huis-aan-huis controle", zei men bij de gemeente. Dat loont dan ook de moeite!

Utrecht is weer veel schappelijker; daar betaalt men f 10,— per hond (mensen met een inkomen beneden ƒ 1200 per jaar (!) ƒ 6,—), maar ook hier geen „kinderaftrek" zoals in Rotterdam; volgende honden kosten per stuk f 17. Waak- en bedrijfshonden brengen f 5,- op. Dagelijks zijn twee belastingambtenaren op stap om te controleren of de belasting betaald is; ze hebben een register bij zich, waarin alle eigenaren zijn ingeschreven. Men heeft geen idee hoeveel honden niet staan aangegeven. De jaarlijkse opbrengst van de honden is f 85.000.

Merkwaardig is de situatie in Eindhoven. Daar stonden vorig jaar 7729 honden ingeschreven: 39 bedrijfshonden, 546 luxe-honden en... 7144 waakhonden. Deze laatste kosten f 5,-, luxe-honden kosten ƒ 10,—. In Eindhoven worden alle honden die „uitsluitend worden gehouden ter bewaking van gebouwen, erven, voertuigen of woonwagens" als waakhond aangemerkt. Blijkbaar zijn zelfs de kleinste Eindhovense hondjes uiterst „waaks"! Eindhoven heeft bovendien „vrijgestelde" honden, die helemaal niets kosten; dat zijn politie- en blinde-geleidehonden.

In Maastricht, waar 2500 honden staan aangeschreven — het werkelijke aantal is hoogstens enkele tientallen hoger, want er wordt intensief gecontroleerd — is 90 pct luxe-hond ƒ 10— Ook hier zijn waakhonden goed voor ƒ 5,—.

Nergens vonden we een toestand, waarbij waakhonden duurder zijn dan „luxe-honden". Dát wil de Dierenbescherming, in verband met de strijd tegen de kettinghond. Zij redeneert daarbij: wie een waakhond houdt, heeft wel iets te missen, anders had hij geen waakhond nodig...

Alle gemeenten hebben bepalingen, waarbij honden die (door B. en W. of de politie) gevaarlijk worden geacht, op „publieke" plaatsen van een muilkorf moeten worden voorzien. Utrecht, Eindhoven en Maastricht beschermen de burgers ook tegen hinderlijk jankende honden; in Utrecht mogen die niet gehouden worden, in Eindhoven mogen ze niet buitenshuis worden geplaatst en in Maastricht mogen ze eenvoudig niet janken.... In Amsterdam mag men geen honden los laten lopen bij toegevroren water; in Utrecht mogen de beesten juist niet (in gemeentelijke vijvers en sloten) te water. Amsterdam verbiedt een hond aan de ketting te leggen zonder de door B. en W. gegeven voorschriften in acht te nemen, terwijl het in Eindhoven verboden is een hond zodanig vast te leggen dat het dier daarvan nodeloos pijn ondervindt, tenminste op een plaats die van de weg af zichtbaar is...

In Amsterdam moet men zorgen, dat de honden zich op voetpaden en openbare speelplaatsen niet van uitwerpselen ontdoen. De honden worden daarvoor dus naar de (goot van de) weg verwezen, waar zij blijkbaar naar hartelust mogen dartelen; er is geen bepaling die het loslopen op de weg verbiedt. Desondanks is het aantal verkeersongelukken tengevolg van loslopende honden in Amsterdam zo gering, dat het niet in de ongevallenstatistiek wordt opgenomen. Rotterdam, dat het loslopen op de wegen in de bebouwde kom altijd, en het loslopen buiten de kom van 0 tot vijf uur verbiedt (behalve in Pernis, waar de honden krachtens een nog geldende plaatselijke verordening wèl los mogen lopen!) noemt het aantal ongelukken tengevolge van honden eveneens te verwaarlozen. Daarentegen heeft de verkeerspolitie in Den Haag — waar loslopende honden op straat in bepaalde parken en in speeltuinen worden opgevangen en, indien niet afgehaald, binnen 72 uur afgemaakt"! — slechte ervaringen: in 1959 werden door loslopende honden 95 verkeersongevallen veroorzaakt. Ter geruststelling: van het recht om honden af te maken maakt de politie geen gebruik; ze brengt de dieren (90 per maand) naar het dierenasyl, waar ze aan een baas worden geholpen. Ook in Utrecht — waar honden weer wèl op de weg mogen — komt het nog wel eens voor, dat een hond een ongeluk en daarbij veel schade veroorzaakt. De eigenaar, die aansprakelijk is, blijkt dan vaak niet te achterhalen te zijn, omdat de hond de benen heeft genomen.

In Eindhoven, waar honden alleen tussen 23 en 5 uur niet los mogen lopen, klaagt men niet over ongelukken; daarentegen noemt de politie in Maastricht — waar dezelfde bepaling geldt — de loslopende honden „levensgevaarlijk": het aantal ongelukken is niet groot, maar de gevallen zijn meestal zeer ernstig.

Geen strandhonden

In Maastricht heeft men weinig last van de verdere gedragingen van de honden, maar de Amsterdamse politie noemt het „een even ontzettend als vies probleem". Vrij regelmatig wordt proces-verbaal opgemaakt, zonder dat de bevuiling van de trottoirs ook maar iets vermindert. Ook in Rotterdam en in het „vieze" Den Haag met al zijn dure honden gelden bepalingen die de trottoirs van vuil moeten vrijwaren, maar daar helpt het al evenmin. Utrecht, Eindhoven en Maastricht hebben hierover zelfs geen bepalingen. In de nieuwe politieverordening van Maastricht, die al enige jaren in de maak is, zal er echter een bepaling over worden opgenomen.

De meeste gemeenten hebben wèl bepalingen die de gemeentelijke gazons, beplantingen en parken beschermen; de honden moeten in het algemeen op de paden en aan de lijn blijven.

Amsterdam maakt een uitzondering voor het Vondelpark, terwijl Rotterdam de honden loslaat in het Kralingse Bos, maar alleen tussen 1 oktober en 15 april. In die periode mogen de honden ook loslopen op het strand in Hoek van Holland. Daar zijn dus de badgasten tegen de hondse dartelheid beschermd — in tegenstelling met de strandbezoekers van Scheveningen, waar géén bepalingen gelden.

De privé-tuinen genieten minder bescherming; alleen Amsterdam en Utrecht verbieden om honden los te laten op particuliere terreinen. Maar natuurlijk; u kunt in geval van schade altijd een civiele procedure beginnen... als u tenminste de eigenaar weet op te sporen.

N.B. Alle genoemde prijzen betreffen Nederlandse courant.

Ostenssoro blijft toch kandidaat

Victor Paz Estensoro is teruggekomen van zijn besluit om zich niet langer kandidaat te stellen voor het presidentschap van Bolivia. Dit is door de „Revolutionaire nationalistische Beweging" in een communiqué meegedeeld. Paz Estenssoro heeft voor zijn kandidaatstelling evenwel de voorwaarde gesteld, dat, mocht hij tot president van de republiek gekozen worden, hij het recht zal hebben zelf zijn medewerkers te kiezen in overeensttmwming met het belang van het land en van de revolutie.

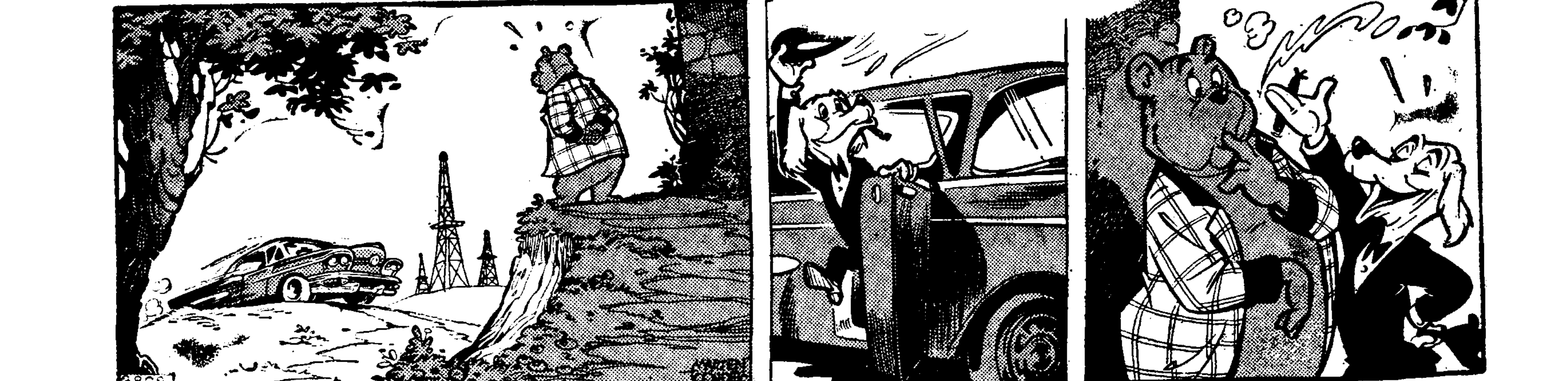
Naar nieuwe organisatie?

Een gewoonlijk betrouwbare zegsman in Londen heeft verklaard, dat Engeland een koele houding zal aannemen tegenover elke gedachte aan een associatie van Japan met de organisatie voor Europese samenwerking, de O.E.E.S. in haar toekomstige vorm.

De vier wijze mannen, die in januari door twintig Europese en noord-Amerikaanse regeringen werden benoemd om aanbevelingen uit te brengen over een nieuwe organisatie, hebben inmiddels rapport uitgebracht en dit rapport wordt op het ogenblik door de betrokken regeringen bestudeerd.

Hoewel het rapport nog niet is gepubliceerd, wordt in, naar men meent, betrouwbare berichten in de pers gemeld, dat de wijze mannen een statuut hebben opgesteld voor een nieuwe organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling en dat de V. S. graag zouden zien dat Japan als geassocieerd lid deel zal nemen aan besprekingen over bepaalde vraagstukken.

Heer Bommel en de Windhandel

3801. — Zo gingen de commissaris en de ambtenaar eerste klasse dus met een ballon in de hand terug naar het gemeentehuis.

„Geef maar hier", sprak de politiechef. „Dat ding moet onderzocht worden op verdovende middelen — en dat ligt op mijn terrein."

„Daar mag ik u niet aan wagen", zei de heer Dorknoper aarzelend. „Niet, dat ik u het niet toevertrouw, commissaris. Houdt u mij ten goede. Maar hier is iemand met vaste beginselen op zijn plaats. Iemand, die aan de hand van de wet en de voorschriften, weet waar hij staat."

„Zo?" gromde de politiebeambte fronsend. „En wie van ons tweeën is dat?"

„Ik natuurlijk", besloot de ander. „Wees gerust, ik zal een uitvoerig rapport opstellen."

Met deze woorden wendde hij zich om en spoedde hij zich naar het einde van de gang waar zich zijn kantoor bevond. Het was een eenvoudig vertrek, geheel gevuld met dossiers en stapels papier en de heer Dorknoper ademde diep de stoffige lucht in.

„Juist", prevelde hij. „Dit is de omgeving om een proef met zogenaamde droomlucht te nemen. Wat niet echt is, valt hier al spoedig door de mand." Zo sprekende prikte hij de ballon door met een briefopener en keek afwachtend om zich heen.

Maar of het nu kwam omdat hij de deur niet had gesloten of doordat zijn eigen wensen eenvoudig waren; er gebeurde niets. Wel kwam het hem enkele ogenblikken voor, dat er meer papieren lagen dan anders, maar dat kon heel goed inbeelding zijn.

De ambtenaar haalde dan ook de schouders op. „Volkomen onschadelijk", stelde hij vast.

3802. — Heer Bommel placht drie maal daags, na de maaltijden, naar buiten te gaan om een blik op de omringende boortorens te werpen. Vreugdeloos wandelde hij dan een weinig rond, schudde de gebalde vluist tegen de stalen binten en slaakte bittere uit roepen als „Ha!" en Bah!" Zo ook vandaag. Doch na enkele minuten reeds bleef hij staan om de walgelijke bouwsels oplettend te monsteren.

„Er zijn geen nieuwe bijgekomen", prevelde hij met een bleek lachje. „Zou die olieslager soms......" Doch toen schudde hij het hoofd.

„Een tijdelijke inzinking natuurlijk", vervolgde hij. „Natuurlijk gaan zijn zaken nog steeds goed. De hele wereld knettert en loeit en stinkt immers van de olie. Hoe kan ik het ooit winnen? Ik heb alleen maar lucht......"

Op dat moment werd zijn aandacht getrokken door het dicht slaan van een autoportier. Het was de ondernemer Hieper, die in een Super Sedan de Luxe kwam voorgereden.

„Goede dag", sprak de zakenman, beleefd de hoed lichtend. „Daar ben ik dan. Het voorbereidende werk is gedaan; nu begint het eigenlijke zaken doen, ouwe reus."

„Ik ben geen oude reus", zei de aangesprokene bitter. „Ik ben Olivier B. Bommel, een eenzaam heer, die alleen maar zaken doet in lucht. Dat komt ervan wanneer men tegen de olie wil oproeien, als je begrijpt wat ik bedoel!"

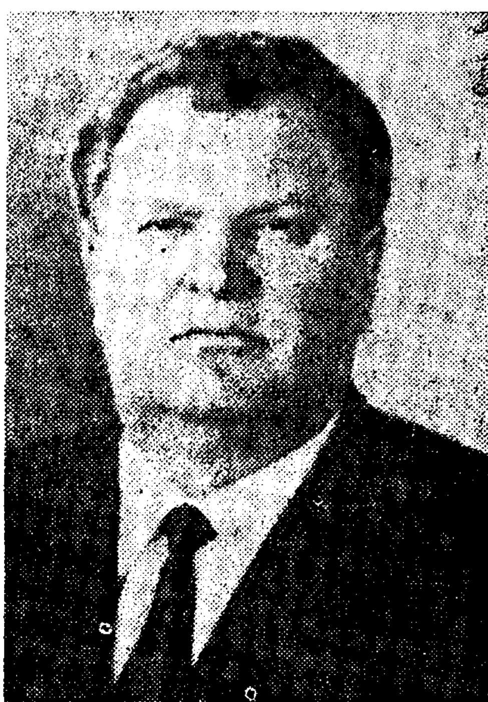
„Ik bedoel zaken doen", hernam de ander. „Groot! Geen kruimelwerk! Ik moet een miljoen ballonnen van je hebben, jongen! Een miljoen, wat zeg je daarvan? Superzaken, wat?"

Khroesjtsjevs kroonprins verbannen naar Rostov

Aleksej Kiritsjenko vorig jaar nog voorzitter van 21e partijcongres

(Van een bijzondere medewerker)

Vorig jaar september heeft de „New York Times" zijn vroegere correspondent in Moskou, Harrison Salisbury, nog eens naar de Sovjet-Unie gezonden om hem in staat te stellen zijn vroegere ervaringen te toetsen aan de realiteiten in de Khroesjtsjev-aera. Hij schreef toen: „Wanneer het gesprek in de Sovjet-Unie gaat over de werkelijke machtsbronnen — de opvolging in het ambt van eerste partijsecretaris — dan wordt het vaakst de naam genoemd van de heer Kiritsjenko". Aleksej Ilarionovitsj Kiritsjenko, die in 1908 nabij Pervomaisk in de Oekraïne is geboren, was tot dusver lid van het centraal partijcomité en volwaardig lid van het presidium. Zijn taak scheen in hoofdzaak te zijn de besturing van de communistische partij der Sovjet-Unie uit naam van Nikita Khroesjtsjev. Als landbouwingenieur legde hij bovendien grote belangstelling aan de dag voor de agrarische politiek en door dat alles leek hij voorbestemd om premier en partijleider Nikita Khroesjtsjev op te volgen in de machtigste van diens beide functies, het partijsecretariaat. Nu blijkt uit een kort bericht in de „Pravda", dat hij is „gekozen" tot regionaal partijsecretaris te Rostov in het zuidoosten van Rusland. De vergadering, waar dat gebeurde, had plaats in tegenwoordigheid van een ander volwaardig lid van het partijpresidium, de 56-jarige Averky Borisovitsj Aristov, die heel wat in de melk te brokken heeft, als het om de communistische benoemingspolitiek gaat. Van hém schreef Harrison Salisbury overigens in september, dat zijn ster rees. Van hem vermeldt de Pravda nu, dat hij kameraad en presidiumlid is. Voor Kiritsjenko is dat blijkbaar niet meer nodig.

A. I. KIRITSJENKO

Hoe „hoog gezeten" Kiritsjenko is geweest, blijkt reeds, als men een vluchtige blik slaat op zijn carrière. Zijn vader was soldaat bij het tsaristische leger. Hij zelf moest al op elf-jarige leeftijd mee-verdienen en misschien zou hij nu nog spoorwegarbeider of monteur zijn, als hij geen lid was geworden van de communistische jeugdorganisatie, de Komsomol. Die zorgde ervoor, dat hij behoorlijk middelbaar en zelfs hoger onderwijs kreeg. In het begin van de jaren dertig werkte hij als landbouwkundig ingenieur te Cherson.

In 1930 trad Kiritsjenko toe tot de communistische partij, maar pas in 1938, toen Khroesjtsjev partijbaas werd in de Oekraïne, begon hij wat te betekenen. Elf jaar lang heeft hij hand- en spandiensten aan hem verleend, laatstelijk als partijsecretaris van Odessa. In 1949 werd hij tweede partijsecretaris in de Oeskraïne. Eerste secretaris was Melnikov, die hij in juni 1953 opvolgde.

Ofschoon er boeken in omloop zijn over „Khroutchev l'Ukrainien", heeft men Kiritsjenko wel de eerste Oekraïnse partijchef genoemd, die zonder Russisch accent Oekraïns sprak.

In juni 1954 werd hij volwaardig lid van het partijpresidium, het machtigste college in de Sovjet-Unie, speciaal belast met de algemene partij-administratie. Sinds december 1957 behoorde hij wederom als lid van het centraal partijsecretariaat tot de naaste medewerkers van Khroesjtsjev.

Kiritsjenko is een zwaargebouwd man met een stroef uiterlijk. John Gunther („Inside Russia Today") beschrijft hem als een grote, zware man, met tamelijk botte manieren, die weinig of geen sympathie inboezemt. Er zijn perioden geweest dat hij in de belangrijkste staatszaken een rol van betekenis vervulde. Eind september 1956 heeft hij, samen met o.a. Aristov, de besprekingen bijgewoond, die Khroesjtsjev in Jalta voerde met Tito over de mogelijkheid om de teugels in Oost-Europa wat te laten vieren. In mei 1957 werd zijn portret door de straten van Boekarest gedragen, toen hij het tweede congres van de Roemeense communistische partij bijwoonde. Alle waarnemers zijn het erover eens, dat hij bij de kritieke stemming in het presidium, toen Khroesjtsjev het opnam tegen de z.g. anti-partijgroep van Malenkov, Molotov c.s. vóór zijn traditionele chef heeft gestemd. Direkt daarna was hij alweer in Frankrijk om het congres van Thorez c.s. bij te wonen. Hij heeft deelgenomen aan de overigens mislukte verzoeningsgesprekken, die omstreeks 18 juli 1957 in een villa nabij Moskou zijn gehouden met de Joegoslavische, Bulgaarse en Albaanse communisten.

Vorig jaar januari heeft hij nog het 21ste partijcongres voorgezeten, waar de ambitieuze, streefcijfers voor het nieuwe economische Zevenjarenplan zijn vastgesteld. Hij is altijd goed voor een paar van onverzoenlijk fanatisme getuigende uitspraken, zoals „Het gepraat over speciale en afzonderlijke wegen naar het socialisme is gezwets", of „Het revisionisme is de geheime agent van het imperialisme binnen de arbeidersbeweging."

Het is doorgaans onbegonnen werk om afzonderlijke mutaties in de Sovjet-Unie afdoende te verklaren. Een veel gevolgde methode is, dat men een blik slaat op de onderwerpen van binnenlandse aard, die onlangs de woede van 's heren Khroesjtsjev hebben opgewekt, en nagaat, of de onderhavige functionaris wellicht heeft gestaan in het hoekje, waar de klappen vielen. Khroesjtsjev heeft in de afgelopen weken openlijk zijn ontevredenheid betuigd over twee dingen: de agrarische produktie en de binnenlandse partijpropaganda. Dat laatste onderwerp valt meer onder het ressort van de heren Soeslov en Iljitsjev. Misschien is Kiritsjenko daarom wel een van degenen, die verantwoordelijk worden gesteld voor de onbevredigende gang van zaken in de Russische landbouw. Hoe dan ook: voorlopig is hij kroonprins-áf. Indien hij Khroetsjev ooit nog ees opvolgt als eerste secretaris van de partij, dan moet hij eerst zorgen vanuit Rostov weer te keren in het Moskouse machtscentrum.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Topconferentie

Nixon heeft fiducie in Chroesjtsjef

Vice president Nixon heeft op een bijeenkomst van het Amerikaanse genootschap van hoofdredacteuren verklaard, dat er redenen zijn om aan te nemen dat premier Chroesjtsjef wenst dat er op de komende topconferentie vorderingen worden gemaakt in de richting van een regeling van de ontwapeningstie en andere vraagstukken.

De Sovjet-leider zou dit niet wensen uit idealisme, maar omdat hij als realist bezorgd is over enkele harde feiten van de internationale politiek.

Volgens Nixon biedt de topconferentie het westen de kans om ten minste een begin te maken met een praktische controle op de bewapening. Voorts zou men gelegenheid kunnen vinden om de crisis om Berlijn onschadelijk te maken en de basis te leggen voor onderhandelingen, die leiden tot een definitieve regeling van dit vraagstuk. Tenslotte zou het westen op de topconferentie het vertrouwen en de eenheid van het westelijke bondgenootschap kunnen demonstreren.

Himmlers arts dr. Kersten overleden

De lijfarts van de Gestapo-chef en het hoofd van de S.S. Himmler, de massage-arts dr. Felix Kersten, is op 61-jarige leeftijd te Hamm in west-Duitsland overleden.

Dr. Kersten heeft gezegd door zijn medische behandeling van de Duitse nazi-leider zoveel invloed op deze te hebben gekregen dat hij in de tweede wereldoorlog duizenden mensen, onder wie vele Nederlanders, heeft kunnen redden. Verder zou hij het bezettingsregime in Nederland hebben doen verzachten en plannen tot deportatie van de gehele Nederlandse bevolking naar Polen hebben kunnen verijdelen.

Volgens Kerstens autobiografie was hij in staat Himmler te beinvloeden wanneer deze last had van zijn periodieke maagaanvallen. Himmler raadpleegde Kersten in 1939 voor het eerst.

Onderzoek naar dood Bang-Jensen

Senator Thomas Dodd, vice-voorzitter van de subcommissie voor binnenlandse veiligheid van de Amerikaanse senaat, heeft meegedeeld dat de subcommissie binnen de komende dertig dagen getuigen zal horen over het geval Bang-Jensen. Zoals bekend is heeft men Bang-Jensen enkele maanden geleden, na zijn ontslag uit zijn functie bij de Verenigde Naties, in New York dood op straat gevonden. Hij was ontslagen in verband met zijn weigering om documenten te overhandigen met de namen van de Hongaren, die verklaringen over de Hongaarse opstand van 1956 hadden afgelegd voor een commissie van de V.N.

De blanken zullen blijven

De zuid Afrikaanse minister van justitie Erasmus heeft in de provincie Kaapstad, ter gelegenheid van het vijfjarige bestaan der zuid-Afrikaanse Unie verklaard, dat het westen in zuid-Afrika aan het capituleren is. „En waar de blanke man vertrekt, komt de communist binnen", aldus minister Erasmus.

Hij vervolgde: Maar de blanken in zuid-Afrika, zuid-Rhodesië, Mozambique en Angola denken er niet over uit Afrika te vertrekken. Zij zullen vechten, om het erfdeel hunner vaderen te behouden. De minister besloot met de mededeling dat de regering, om in de toekomst nieuwe wanordelijkheden te voorkomen, opdracht heeft gegeven leeglopers uit de straten der zuid-Afrikaanse steden te verdrijven. De politie is hier thans mee bezig, aldus Erasmus.

Het algemeen Concilie

Steen des aanstoots voor orthodoxe kerken

Sinds de H. Vader zijn plannen voor een algemeen concilie heeft bekend gemaakt, hebben de orthodoxe kerken daarop herhaaldelijk gereageerd. Elke onafhankelijke orthodoxe kerk (in totaal 14) denkt er op haar eigen wijze over. Het zou interessant zijn het gemeenschappelijke voor of tegen daarin op te sporen. Een dergelijke studie voert echter voor een dagblad te ver en daarom beperken wij ons tot de orthodoxe kerk van Griekenland, welker theologen veelvuldig commentaar hebben geleverd op de aankondiging van Paus Joannes.

De bekende Griekse lekentheoloog professor Alivisatos van Athene is wel de meest gezaghebbende woordvoerder. Sinds de bekendmaking van Paus Joannes schreef hij verscheidene artikelen over het concilie en de hereniging. In het tijdschrift „to Vima" (15-2-59) drukt hij allereerst zijn verwondering uit over het pauselijk plan. Hij meent, dat het concilie van het Vatikaan de tijd van de concilies heeft afgesloten. Zij hebben geen enkel nut meer, omdat de Paus door zijn onfeilbaar leergezag boven het concilie is geplaatst. Alivisato's verwondering berust op een verkeerde opvatting van het pauselijk leergezag en van de term „oecumenisch concilie". Doch afgezien daarvan acht hij het deelnemen van de orthodoxe kerk aan een algemeen concilie onmogelijk. Zijn voornaamste reden is het pauselijk primaatschap. Bovendien zou men volgens hem alle christelijke kerken moeten uitnodigen als men van een werkelijk „algemeen concilie" wil spreken. Geen enkele van deze kerken (protestantse en anglikaanse) is immers door een algemeen concilie (zoals de orthodoxe kerk dat verstaat) veroordeeld. Het toekomstig concilie zal geen herenigingsconcilie zijn in de strikte zin van het woord. De herenigingsgedachte is er echter niet a priori uitgesloten, evenmin als op het concilie van het Vatikaan.

Een speciale commissie was toen belast met de bestudering en de voorbereiding van de hereniging. Wij mogen veronderstellen, dat, evenals toen, ook nu de deelnemers zich zullen beraden over de juiste houding tegenover de afgescheiden kerken en dat zij naar middelen zullen zoeken, die de hereniging bevorderen. Het is daarom verheugend, dat in de laatste decennia de eenheidsgedachte steeds meer veld wint, al verstaan de niet-katholieken die eenheid anders dan Rome. Ook orthodoxe kerken doen daaraan mee. Zelfs de patriarchale kerk van Moskou, die zich aanvankelijk van de oecumenische beweging afzijdig hield, treedt thans uit haar isolement en knoopt met het erodoxe kerken (anglikaanse en protestantse) betrekkingen aan. De oproep van Paus Joannes XXIII tot eenheid van januari 1959 en zijn kerstboodschap van het vorige jaar aan de oecumenische patriarch van Constantinopel juichen de orthodoxen dan ook in het algemeen toe. Wat hen echter verontrust is het middel: een oecumenisch concilie.

Wanneer de Paus een algemeen concilie wil bijeenroepen, — en zij erkennen dat hij hiertoe krachtens zijn ere-primaatschap het recht heeft, — dan moet dit volgens hen geschieden in overleg met de vijf andere patriarchen (Jerusalem, Antiochië, Alexandrië, Constantinopel en Moskou). Maar hij zou dan moeten afzien van zijn onfeilbaar leergezag en het primaatschap. Hij zal de eerste zijn onder de bisschoppen doch in niets boven hen staan. Eerst wanneer hij van zijn voorrechten wil afzien, zal een „oecumenisch concilie" mogelijk zijn. Alle andere moeilijkheden, die Rome en het Oosten scheiden, kunnen dan bij deze gelegenheid besproken worden en gemakkelijk opgelost. Het is overigens zó, dat heel wat moeilijkheden tussen Oost en West, die in de eerste eeuw na de afscheiding zoveel stof hebben doen opwaaien, in feite al lang niet meer bestaan. Deze zijn hoogstens nog een kwestie van formulering.

„De" steen des aanstoots is het primaatschap en het onfeilbaar leergezag van de Paus.

Aldus in het kort het standpunt van de orthodoxe kerken, in het bijzonder van de kerk van Griekenland, die meer dan haar zusterkerken zich hierover heeft uitgesproken. Professor Alivisatos ziet zowel voor de fundamentele moeilijkheid als voor een oecumenisch concilie maar één oplossing: Rome moet terugkeren tot de kerkelijke toestand van vóór 1054. Toen leefden beide kerken, die zich onafhankelijk van elkaar hadden ontwikkeld, vredig naast elkaar. Rome zal derhalve offers moeten brengen, doch deze, aldus de professor, verzinken in het niet naast de weldaad van de hereniging.

Toch geeft de eminente theoloog toe, dat Rome dit moeilijk kan doen zonder zijn eigen wezen en bestaan te ondergraven. Zijn conclusie is dan ook: de oproep van de Paus zal een dode letter blijven. Desondanks hecht hij aan de oproep van Paus een grotere betekenis dan aan die van zijn twee onmiddellijke voorgangers. En wel om het verleden van Joannes XXIII èn om het oecumenisch klimaat van onze tijd. In geen enkele periode is de ideologische tegenstelling tussen geest en stof zo sterk geweest als op het ogenblik. Alleen reeds deze strijd maakt het herstel van de eenheid der christenen zeer urgent.

De hoofdgedachte van prof. Alivisatos wordt nog onderstreept door Michel Stroumboulis in „Orthodoxos Skepsis" (28-2-59, blz. 59-60).

De uitnodiging van de paus, zo schrijft deze, kan niet duiden op de bijeenroeping van een algemeen concilie of op voorbereidend werk voor het herstel van de eenheid. Een dergelijk concilie kan niet door de Paus alleen bijeengeroepen worden; dit behoren de gezamenlijke kerkhoofden te doen (orthodoxen, katholieken en protestanten). Voor het ogenblik acht hij dat niet mogelijk. De schuld hiervan ligt bij Rome, dat steeds naar geestelijke overheersing streeft. Getuige het „kostelijk apparaat" van de missionering of van het proselytisme. Rome, zegt hij, zoekt op het ogenblik alleen de wereldsituatie uit te buiten, die hij in vier punten samenvat.

1) een Paus, die in het Oosten een goede naam heeft,

2) het algemeen oecumenisch verlangen van onze tijd,

3) de toenadering van protestanten en orthodoxen in de oecumene,

4) het gebrek aan apostolaatszin en activiteit in de arthodoxe kerken.

Van deze omstandigheden zou Rome gebruik willen maken om aan het Oosten zijn aanzien en macht te tonen. De toon van dit artikel is niet zo rustig als die van prof. Alivisatos, maar het is goed te weten, dat de schrijver niet „de" Griekse kerk vertegenwoordigt en slechts zijn eigen gedachten vertolkt. Een in alle opzichten bevredigender artikel schreef Basile Moustakis in het tijdschrift „Anaplassis" van april 1959.

Niet dat diens uitlatingen altijd correct zijn en zonder meer aanvaardbaar, maar zij bevatten veel goeds. Zo heeft de schrijver een open oog voor de bestaande moeilijkheden tussen de twee kerken. Het herstel van de eenheid, zegt hij, is geen algebraïsche vergelijking, die alleen opgaat, wanneer Rome sommige aanspraken laat vallen. De eenheid is veel meer afhankelijk van een psychologische factor, waarvoor beide kerken aansprakelijk zijn. Zo noemt hij het pauselijk primaatschap een historisch gegroeide moeilijkheid, doch het is ook een historisch gegeven, waaraan niet te tornen valt. Noch kerkelijk-juridisch noch anderszins is dit voldoende bestudeerd. Wanneer de Paus het alleen op het Westen zou toepassen en het Ooster zijn eigen primaten zou laten, is de voornaamste en de zwaarste stap op de weg naar de eenheid gezet. Dit zou dan het enige punt zijn, waarop het Vaticaan zou moeten toegeven. De pauselijke onfeilbaarheid is voor het Oosten aanvaardbaar. De geschiedenis van de eerste kerk kent vele voorbeelden, die het pauselijke leergezag bevestigen. De kerken van het Oosten hebben in de eerste eeuwen dikwijls op het leergezag van de Paus een beroep gedaan om ketterijen te bestrijden.

Deze enkele stemmen, hoe interessant ook, zijn echter niet „de" Griekse kerk. Hiervoor zouden uitspraken van de synode en de bisschoppen nodig zijn en deze ontbreken vooralsnog. Er zijn echter wel enkele aanduidingen. Daar is vooreerst het feit, dat de Grieks orthodoxe hiërarchie in de Belgische Congo (Bunia) aan Mgr. Matthijsen bij gelegenheid van zijn 25-jarig episkopaat een borstkruis en een ring heeft geschonken.

De Griekse regering van haar kant zoekt sinds enige tijd toenadering tot Rome. Haar pogingen werden tot nu toe verhinderd zowel door de vorige aartsbisschop van Athene, mgr. Dorotheos, als door zijn opvolger, mgr. Theoclitos. Reeds vaak is erop gewezen hoe moeilijk voor de gehele orthodoxe kerk te aanvaarden is de gedachte van eenheid met Rome. De oecumenische patriarch van Constantinopel kan hier echter een grote invloed uitoefenen; hij is nog altijd het kerkelijk middelpunt van het christelijk Oosten. Hij schijnt nu ook werkelijk besloten al zijn invloed hiervoor aan te wenden. Reeds heeft hij de nodige stappen gedaan door de patriarchen van Jerusalem, Antiochië en van Alexandrië te bezoeken om met hen de problemen van een oecumenisch concilie en van de hereniging te bespreken. De resultaten van deze besprekingen zijn tot nu toe niet bekend.

Van de andere kant heeft de aartsbisschop van Athene hem onlangs een bezoek gebracht, wat sinds jaren niet meer was gebeurd. Bedriegen de tekenen niet, dan mogen wij aannemen, dat hij een voorstander is van de hereniging met Rome. Misschien niet in de geest van Rome; officieel heeft hij zich hierover nog niet uitgelaten. Maar in ieder geval is er een basis voor een vruchtbaar gesprek. Nog onlangs verklaarde hij aan de hoofdredakteur van het Franse dagblad „La Croix", dat hij geen enkele reden heeft zich hieraan te onttrekken; hij betreurde het zelfs, dat de orthodoxe kerk niet officieel op het concilie uitgenodigd zal worden. De Paus, verklaarde hij, is de eerste der bisschoppen en moet als zodanig in de oecumenische beweging voorgaan. Hij moet het initiatief nemen. „Ik ben bereid naar Rome te gaan en de Paus te ontmoeten, maar ik moet er zeker van zijn, dat de verzoenende hand, die ik uitsteek, ook aangenomen zal worden".

Wanner wij deze verklaring van de eerste bisschop van het christelijk Oosten overwegen, kunnen wij niet anders zeggen dan dat de atmosfeer veel zuiverder is geworden dan zij was aan het einde van de vorige eeuw, toen de uitnodiging van Paus Leo XIII door patriarch Anthimius op grove wijze werd afgewezen. Zou het niet mogelijk zijn dat God het gebed van miljoenen christenen tijdens de internationale bidweek verhoort?

Aan ons de plicht om in dat gebed te volharden.

China — India Grensgeschil nu in studie

De regeringen van communistisch China en India hebben besloten het onderzoek van de geschillen tussen de twee landen voort te zetten. Er zal te dien einde een gemengde commissie worden gevormd, die een studie zal maken van alle documenten, rapporten en kaarten, die op het probleem betrekking hebben, en uiterlijk september aanstaande aan de twee regeringen verslag over haar bevindingen uitbrengen.

Het persbureau 'Nieuw China' meldt, dat deze beslissing werd bekendgemaakt in het gemeenschappelijk Chinees-Indisch communique, dat te Nieuw Delhi is getekend tot besluit van de besprekingen tussen Tsjoe en Lai- en Nehroe.

Het uitvoerige en hartelijke overleg tussen de eerste ministers — aldus het communique — heeft geen oplossing gebracht voor de grensgeschillen tussen de twee landen, doch men bsloot, dat de kwestie door officiele vertegenwoordigers van beide regeringen zal worden bestudeerd.

Weer schietpartijen in ZUID-KOREA

Militairen hebben met geweren en machinegeweren het vuur geopend op opdringende menigten die maandagavond de woningen van president Rhee en vice-president Lee bedreigden. Minstens een persoon werd gedood en 12 personen werden gewond.

Zelfs na middernacht liepen in Seoel nog 30.000 mensen door de straten zodat in de zuid Koreaanse hoofdstad een chaos heerste.

Maar enkele uren later verspreidden de vermoeide betogers zich.

Een bioscoop, waarvan een aanhanger van de regering eigenaar was, werd verwoest.

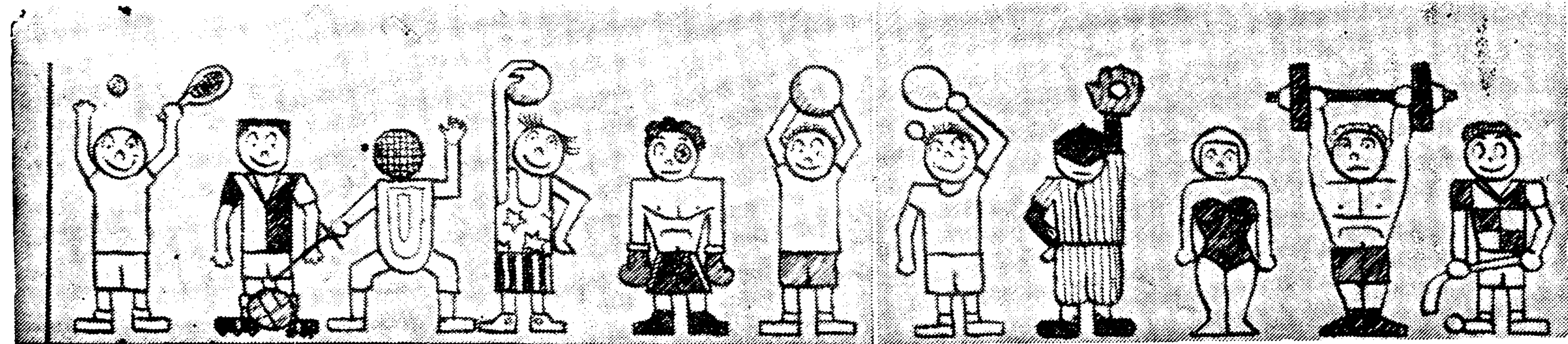
Generaal Song, de leider krachtens de staat van beleg, heeft verklaard, dat zijn troepen geen bevel hadden om te vuren. Degenen die verantwoordelijk waren voor het schieten zullen voor een krijgsraad worden gedaagd.

President Syngman Rhee heeft vanochtend verklaard dat hij bereid is onmiddellijk als president af te treden indien dat de wil van het volk is.

Hij zei dat hij de autoriteiten opdracht heeft gegeven nieuwe presidentsverkiezingen voor te bereiden op een zo vroeg mogelijk tijdstip. Hij had vernomen dat de verkiezingen van de vorige maand waren vervalst.

Hij zei een nieuw regeringsstelsel te zullen invoeren dat verantwoordelijk zal zijn tegenover het parlement. Hij gaf de verzekering dat hij thans bereid is „alles te doen" wat het volk van mij verlangt".

AMIGOE-SPORT

Venezolaanse cinco y seis

Fortuinlijke middag voor de favorieten

Jockey Ricardo Ferrer zegeviert met Aguapanto en Pataleo

Aangezien wij niet bijtijds de tijdschriften en het programma van de cinco-y-seis-races in handen kregen, was het onmogelijk onze voorbeschouwingen de vorige week te plaatsen. De races, die werden gehouden, resulteerden weer in overwinningen voor de favorieten. Vanzelfsprekend bleef met de victories van deze paarden een „mercado libre" niet uitgesloten. In totaal werden er 139 cuadros met de zes winnende paarden gevonden, die elk het bedrag van 4121 bolivars vertegenwoordigen. Verder waren er 3176 cuadros met vijf paarden. Deze formulieren zijn elk het bedrag van 100,20 bolivars waard.

Primera válida (1200 meter)

Het paard PROPICIO met jockey Cecilio Garcia, de grote favoriet voor deze eerste race, heeft degenen, die een gokje op hem waagden, niet in de steek gelaten, want met alle vlaggen gestreken won deze zoon van „Black Peter" deze primera válida. De paarden Dark Fairey en Propicio werden direct na de start de koplopers van het peleton; slechts laatstgenoemd paard wist zijn kleuren met élan te verdedigen. Dark Fairey heeft slechts op de eerste honderd meters iets weten te presteren. Naar gelang de wedstrijd vorderde doofde langzaam maar zeker de vlam van dit paard. Het eindigde als een der laatste. Als tweede eindigde Me Gusta: derde en vierde waren River en Zafiro.

Segunda válida (1200 meter)

Van de twaalf exemplaren, die hier stonden ingeschreven en waarvan Agapanto, Sectante en Heliades de favorieten waren, won op zeer mooie wijze de pupil van Millard Ziadi AGAPANTO met jockey Ricardo Ferrer. Nadat deze zoon van „Claro" samen met Monzelbete tot op de 700 meter om de kop vochten, gelukte het uiteindelijk Agapanto zijn rivaal van zich af te schudden en ruimschoots met vier paardelengte-verschil de race op zijn naam te brengen. Monzalbete bezette toen de tweede plaats. Derde en vierde waren Sectante en Johnny Blue.

Tercera válida (1600 meter)

Deze derde race, waarbij paarden van de zevende serie waren ingeschreven en waarbij de candidaten een traject van een mijl voor de boeg hadden, is een „punta-punta"-overwinning voor het paard BONETE met jockey Juan Araya geworden. Het paard Exiper, dat gedurende de gehele race een geduchte tegenstander was, eindigde op de tweede plaats. Als derde en vierde gingen Faro en Manseo over de eindstreep.

Cuarta válida (1400 meter)

Deze vierde race, die om de beker van „Aruturo Michelena" werd verreden, is voor hen, die op de grote favoriet VICTORIA REGLA (llave 9) hun vertrouwen stelden niet teleurstellend geworden, want op het pad der rozen dirigeerde „el tigre" Raul Bustamante de dochter van „Nigromante" naar de overwinning. Rumbita, dat de koploper van deze race was, kon niet verhinderen, dat op de 900 meter „maestro" Bustamante Victoria Regia hem na een snelle sprint voorbij schoot en de zege ruimschoots met drie paardelengteschil op zijn naam bracht. Tweede werd Cuando No: derde en vierde waren Gorda Colifa en Dushka.

Quinta válida (1700 meter)

De twaalf paarden, die stonden ingeschreven en waarvan Taborda, Saud en Ballet de favorieten waren, hebben de mooiste en tevens de spannendste race van de middag gepresenteerd. Het paard Valle Viejo, dat direct na de start de koploper van het peleton werd, en bijna een „punta-punta"-overwinning op zijn naam bracht, werd op de laatste vijftig meters na een heel spannend duel tussen Potasio en Ballet door laatstgenoemd paard met een neusverschil verslagen. BALLET, dat de veteaan jockey Carlos Cruz als piloot had, is na weken eindelijk als een overwinnaar te voorschijn gekomen. Als tweede eindigde dan Valle Viejo. Derde en vierde waren Potasio en El Trece II.

Sexta válida (1400 meter)

De laatste race, die twaalf „criollos" van categorie D telde, is door het paard PATALEO met jockey Ficardo Ferrer gewonnen. Deze zoon van „Maremare", die de vorige week als eerste favoriet stond vermeld, doch die op zeer erge wijze faalde, behaalde deze zondagmiddag de overwinning „tiro a tiro" „En las manos" (zeer gemakkelijk) dirigeerde Ricardo Ferrer, die zijn tweede overwinning deze middag behaalde, de pupil van Manuel Azpurua naar de overwinning. De paarden El Guarico (met Bustamante) en Cristofué (met Luis Bolivar), waarvan men dacht, dat een dezer paarden uit de bus als overwinnaar te voorschijn zou komen, hebben over het gehele traject gefaald. Pataleo, die het traject van 1400 meter in 87 2/5 heeft verreden, lijkt na heel wat teleurstellingen eindelijk weer op het goede pad terecht te zijn gekomen. Als tweede uit deze sexta válida eindigde Killardson; derde was de zoon van „Kings Hope" Riesgo. Het paard Cristofuè vormde toen de „marcador".

Twee gelukkige mensen

Zoals gemeld heeft dezer dagen de trekking plaats gehad van de loterij ten bate van de Jonge Wacht. Gisteren kwamen twee gelukkige mensen hun auto ophalen. De bovenste foto toont de 21 jarige Nilda Martina, die de levensgrote Chevrolet won, op de onderste foto geeft frater Fabius van de Jonge Wacht het autosleuteltje aan de heer Etienne Veronie, wiens lot op een glanzende Opel viel.

Telegram en persbreidel

De samenwerkende partijen hebben het navolgende telegram verzonden aan de minister-president te 's-Gravenhage:

„Samenwerkende partijen, vertegenwoordigende meer dan helft bevolking Curaçao, ernstig verontrust gang van zaken — Geen sprake van ernstige besprekingen of bona fide bemiddeling tot herstel normale verhoudingen opheffing amr 30 jan. — slechts pogingen een of meer raadsleden samenwerkende partijen overhalen — persbreidel in volle gang — persconferentie oud-gedeputeerden ter verdediging aantijgingen gezaghebber niet gepubliceerd — overheersing meerderheid door met rijkssteun gehandhaafde minderheid kan niet langer duren — dringen met klem ter voorkoming ernstige moeilijkheden aan op democratische oplossing conflict en beëindiging amr door vervroegde verkiezingen.

Chatlein, Booi, Rosario"

Naschrift:

Ook nu weer is het woord „persbreidel" aan de orde, vastgehaakt als het in dit telegram lijkt te zijn aan de omstandigheid, dat de inhoud van een persconferentie vanwege oud-gedeputeerden niet is gepubliceerd geworden. Voor wat de Amigoe betreft zij duidelijkheidshalve gesteld, dat de weigering tot publikatie een onafhankelijke beslissing van de hoofdredaktie is geweest, welke dus slechts te maken heeft met het recht, dat uitsluitend de hoofdredakteur toekomt om te bepalen wat hij wel dan niet gepubliceerd wenst te zien.

Succes voor Otto Sterman

Voor een goed-bezette zaal heeft de acteur Otto Sterman gisteravond in club J.P.F. zijn eerste Curacaose voordrachtsavond gehouden. In zijn programma „Ik ben een neger" heeft Sterman verschillende fragmenten bijeengebracht, die een inzicht geven in de wijze waarop de negers, die als slaven vanuit Afrika's Westkust naar Amerika werden gebracht, het contact met de blanken hebben ondergaan en verwerkt.

Deze fragmenten zijn bijeengelezen uit het werk van verschillende auteurs, die uiteraard allemaal hun eigen kijk hebben op dit ene grote probleem. Dat maakt een voordracht als die van gisteravond, of die nu uit proza, poëzie, bijbelse vertelling of sprookjes bestaat, tot een boeiende gebeurtenis. Bovendien zorgt Otto Sterman voor telkens een nieuwe, passende gedaanteverwisseling, zodat ook het oog, dat nu eenmaal ook wat wil, niet wordt vergeten.

De aanwezigen hebben zonder twijfel het meest genoten van die fragmenten, waarin Otto Sterman van zijn levendige mimiek gebruik kan maken, wat hij, bijvoorbeeld in de bijbelse vertellingen en later in de sprookjes, voortreffelijk deed. Dat iedereen ondanks de drukkende warmte, zo graag bleef zitten luisteren, mag zeker als het beste compliment aan het adres van de heer Sterman worden beschouwd. Woensdagavond, in Roxy, vertelt deze voordrachtskunstenaar zijn tweede programma, dat „Ebbenhout" is genoemd.

In Algerije

Een nieuwe politieke beweging

In Algerije is een nieuwe politieke beweging opgericht, die een permanente integratie van Algerije als deel van Frankrijk voorstaat. Deze groep, de Algerije Saharabeweging, is gevormd door voormalige territoriale troepen.

Deze eenheden, bestaande uit burgers die een deel van hun tijd militaire hulpdiensten moesten verrichten, hebben een belangrijke rol gespeeld in de opstandige beweging in januari jl. Toen aan deze actie een einde was gemaakt, werden de territoriale troepen naar huis gestuurd. Een aantal uiterst rechtse organisaties van activisten, die integratie voorstaan, werd toen verboden.

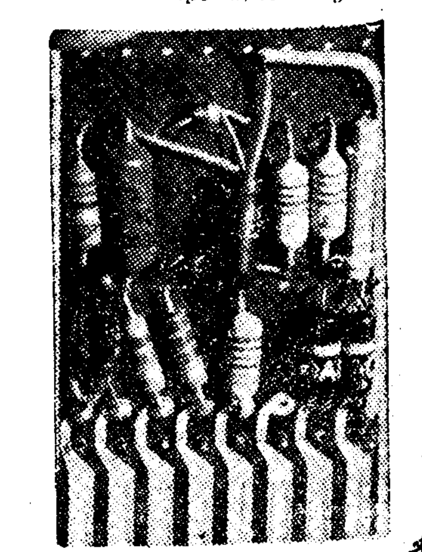
De Amerikaanse luchtmacht zal bij een gemeenschappelijke oefening van luchtmacht en leger in de centrale sector van Europa meer dan 2.500 soldaten door de lucht vervoeren. De oefening heet „Devil's Claw" genaamd.

DE EERSTE COMPUTER NAAR NEDERLANDS ONTWERP

De X-1 van Electrologica bij de Eerste Nederlandsche in gebruik

De door Electrologica ontworpen en gebouwde X 1 beschikt over een uit „ferrietkernen" opgebouwd geheugen dat kan worden opgevoerd tot een capaciteit van ruim 32.000 „woorden". Optel- en aftrekbewerkingen worden uitgevoerd met een snelheid van 15.000 per seconde; vermenigvuldigingen en delingen met een snelheid van 2000 per seconde. Het lezen van ponskaarten kan worden opgevoerd tot een snelheid van rond 56.000 kaarten per uur; het ponsen van kaarten tot een snelheid van ruim 14.000 per uur. Op de foto het inwendige van een „logische eenheid". De electronische onderdelen van de X 1 zijn voor een belangrijk deel van Philips afkomstig.

Bij het Verzekeringsconcern der „Eerste Nederlandsche" is kortgeleden de eerste geheel Nederlandse elektronische reken- en administratiemachine (bestaande uit een z.g. computer met bijbehorende apparatuur), genaamd X—1, in gebruik genomen. Deze eerste computer van Nederlands fabrikaat is ontwikkeld en vervaardigd door de N.V. Electrologica te Amsterdam in nauwe samenwerking met het Mathematisch Centrum. De keuze van de „Eerste Nederlandsche" is op deze computer gevallen, omdat de technische kwaliteiten daarvan, in het bijzonder uit een oogpunt van snelheid en accuratesse, die van zijn buitenlandse rivalen niet alleen evenaren, zo niet overtreffen, doch daarenboven dat deze computer aanzienlijk economischer en goedkoper is dan laatstgenoemde.

De N.V. Electrologica, die zich met de vervaardiging van elektronische rekenmachines en daaraan te koppelen hulpapparatuur bezighoudt, is opgericht door de N.V. Levensverzekering-maatschappij Nillmij in samenwerking met het Mathematisch Centrum te Amsterdam.

„Zijn tijd ver vooruit"

Het Mathematisch Centrum is na de oorlog opgericht door een aantal hoogleraren, die van mening waren, dat in Nederland door de universiteiten tot dusverre aan de toepassingen van de wiskunde, in vergelijking met het buitenland, wat weinig aandacht was besteed. Bij het Mathematisch Centrum ging men zich daarom in bijzondere mate met de toepassingen der wiskunde bezig houden. Hieruit vloeide op natuurlijke wijze voort, dat men zich intensief ging verdiepen in de mogelijkheden, die de moderne elektronische rekenmachines bieden om allerlei vraagstukken, die tot nu toe in verband met het daaraan verbonden rekenwerk niet konden worden aangepakt, tot oplossing te brengen. Men begon zich, toen men eenmaal in het stadium van proefmodellen was, de vraag te stellen of het zin had op deze wijze voort te gaan met de constructie van machines voor eigen gebruik, omdat het toch in zekere zin wel jammer was, dat de ervaring en kennis, opgedaan bij dit werk, slechts zouden blijven dienen voor het Centrum alleen.

Het was duidelijk, dat het Mathematisch Centrum als wetenschappelijke instelling geen producent van rekenmachines voor de vrije markt kon worden. Zou men in die richting gaan, dan zou men tot een volledige afsplitsing moeten komen. De Nillmij verklaarde zich toen bereid de naamloze vennootschap op te richten, waarin de werkgroep en apparatuur van het Centrum zouden kunnen worden overgebracht. De gehele transactie, die tussen de beide partijen voor dit doel tot stand is gekomen, berust op strikt commerciële basis.

De produktie van de rekenmachines van het type X-1 geschiedt in een klein fabrieksgebouw, dat gevestigd is in Duivendrecht. De eerste machine die min of meer als prototype moest fungeren, was bestemd voor de Nillmij, omdat de verwachting bestond, dat de toetsing van deze machine aan de eisen van de praktijk nog wel tot enige wijzigingen zou leiden. Bij het ontwerpen van de X-1 hebben de technici van het Mathematisch Centrum zich gericht op de bouw van een machine, die aanzienlijk vóór zou zijn op de toen bestaande machines. In die tijd was er van rekenmachines, die geheel getransistoriseerd waren, nog geen sprake. Evenmin van machines, waarvan het gehele geheugen uit de zeer snelle ferrietkernen wordt opgebouwd. Dat men toch deze richting is gegaan, was op grond van de gedachte, dat de toepassing van deze elementen het mogelijk maakte een machine te construeren, die eenvoudig van structuur is, zeer flexibel, bescheiden van afmetingen, zeer snel en van grote capaciteit.

De belangstelling voor de X-1 is van de aanvang af zeer groot geweest. Een aantal bestellingen werd gedaan toen de machine nog slechts op papier bestond. Aan de verdere ontwikkeling wordt gewerkt. Ook in het buitenland bestaat belangstelling voor de machine. M... hoopt langzamerhand tot export te ... nen komen. Het C.B.S. in Nederland heeft eveneens belangstelling getoond.

De automatisering die de Eerste Nederlandsche gaat doorvoeren begint ... uitvoering van de eerste verzekeringstechnische handelingen (zoals: het ... maken van de polis of van het aanhangsel betreffende de wijziging van ... verzekering, het royement van een ... zekering, resp. het verrichten van ... uitkering).

Deze concessie aan de mogelijkheden van automatisering wordt, althans ... de individuele verzekeringen, gedaan ... practische overwegingen. Beperking van de automatisering tot de bovengenoemde handelingen zal o.a. tot gevolg hebben, dat daar waar de omvangrijkste administratieve taken liggen, ... snelst de gewenste resultaten bereikt kunnen worden, zonder tevens te ... in te grijpen in de taken van de ... zekering-technische afdelingen.

De collectieve polissen zullen ... met de computer worden bewerkt. Ook zal de premiereserve ermee ... den becijferd.

Er zullen nog enkele jaren mee ... gaan voor de X-1 volledig in gebruik ... Dit zal niet leiden tot grote ontslagen. Men rekent er wel op tot een kleine personeelsbezetting te komen doch ... zal geheel kunnen geschieden door ... niet vervullen van open komende plaatsen.

Douglas Dillon:

V.S. vastbesloten om in BERLIJN te blijven

De Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken Douglas Dillon heeft op een conferentie over buitenlandse kwesties van het Amerikaanse vakverbond A.F.L. — C.I.O. verklaard dat de V.S. bereid zijn tussentijdse regelingen in overweging te nemen om de spanning rond Berlijn te verminderen. Maar, zo zei hij, wij zijn vastbesloten om in Berlijn te blijven en alles in het werk te stellen om de banden tussen Berlijn en de bondsrepubliek te handhaven. Dillon zei dat Chroestjsjef met zijn jongste verklaringen over het plan van de Russen om een afzonderlijk vredesverdrag met oost-Duitsland te sluiten op zeer dun ijs schaatst.

Wij hebben Chroesjtsjef herhaaldelijk laten weten dat wij niet onder dwang zullen onderhandelen. Dillon verklaarde, dat het Duitse vraagstuk met inbegrip van de kwestie Berlijn het belangrijkste is waarvoor de grote mogendheden zich op de topconferentie-geplaatst zullen zien. Er is op het ogenblik geen kwestie die kritieker is. Wij zullen niet tot ontwapening en een verbetering van de betrekkingen tussen oost en west kunnen komen, als de Russen bereid zijn om geweld of dreigementen te gebruiken om west-Berlijn te isoleren en te onderwerpen, aldus Dillon. Er bestaat maar een definitieve oplossing voor deze kwestie en dat is de hereniging van Duitsland. Maar voor het zover is, zijn wij bereid tussentijdse regelingen in overweging te nemen om tot een ontspanning te komen, zo zei Dillon, die hier echter onmiddellijk de waarschuwing aan vastkoppelde, dat het te optimistisch zou zijn om te stellen dat de vooruitzichten op een spoedige regeling bij... zonder goed zijn.

Pres. BOURGUIBA zinspeelt op wapengeweld

President Habib Bourguiba van Tunesië heeft Frankrijk gewaarschuwd, dat zijn land in staat is met succes oorlog te voeren als het daartoe door aanvallen gedwongen wordt. Zinspelend op incidenten die zich de laatste tijd langs de Tunesisch-Algerijnse grens zouden hebben voorgedaan en waarbij Tunesische militairen door Franse mijnen gedood zouden zijn, zei Bourguiba, te hopen, dat deze waarschuwing voldoende zal zijn.

In een rede in Teboersoek zei de Tunesische president, dat de vijf jaar oude Algerijnse oorlog, Tunesie noop de situatie te bestuderen en zijn politiek tegenover alle landen in het licht van die situatie te herzien. De westelijke wereld is in feite onmachtig een einde te maken aan deze oorlog. Wij zullen binnenkort besluiten bekend maken, waaruit de beleidsverandering die wij bereiden zal blijken. Wij worden gedwongen een oorlog te beginnen. Wij zullen niet langer tegenover de Fransen als vrienden kunnen handelen. Wij hebben geen vliegtuigen, maar Frankrijk heeft belangen op Tunesisch gebied.

Chessman

Beroep weer afgewezen

Het Amerikaanse federale hoog gerechtshof heeft een nieuw beroep van Caryl Chessman afgewezen.

De terechtstelling van Chessman is vastgesteld op maandag aanstaande in de gaskamer van de gevangenis San Quentin, in de staat Californië.

KNMI over aardschok in LAR

Het koninklijk Nederlands meteorologisch instituut in De Bilt heeft het ANP meegedeeld, dat de aardbeving die de stad Lar heeft verwoest geregistreerd is als een van de sterkte 8 (op een twaalfdelige schaal). Zulk een aardbeving wordt in het KNMI aangemerkt als vernielend, hetgeen wil zeggen dat men er rekening mee houdt dat grote schade aan gebouwen wordt aangericht. Van zulke aardbevingen worden er per jaar een paar honderd geregistreerd.

Dat zulke verwoestingen zijn aangericht, als waar de berichten over spreken, is volgens een woordvoerder van het KNWI te wijten aan het feit dat het epicentrum van de aardbeving bijzonder ongelukkig — waarschijnlijk recht onder de stad — gelegen is geweest. Het KNMI beschouwt aardbevingen van de sterkte 8 niet als buitengewoon sterke aardbevingen. De schok die Agadir verwoestte, werd in De Bilt als iets sterker dan deze schok genoteerd.